

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาผู้ใดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24
ณ จังหวัดอุบลราชธานี

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ธรรมรัตน์ ธนพงศ์นรา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2551

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาผู้ใดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24
ณ จังหวัดอุบลราชธานี

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ธรรมรัตน์ ธนพงศ์นรา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาผู้ใดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24
ณ จังหวัดอุบลราชธานี

บทคัดย่อ
ของ
ธรรมรัตน์ ธนพวงศัณรา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2551

ธรรมรัตน์ ธนพงศ์นรา. (2551). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชน
แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย, รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา
ยูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 รวมทั้งสิ้น จำนวน
324 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยเป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91
แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 6 ด้าน คือ (1) ด้านความทะเยอทะยาน
(2) ด้านความกระตือรือร้น (3) ด้านความกล้าเสี่ยง (4) ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง (5) ด้านการ
วางแผน และ (6) ด้านการมีเอกลักษณ์เฉพาะตน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน
แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความทะเยอทะยาน ด้านความกระตือรือร้น
ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ในภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับสูง ส่วน
ด้านการวางแผน และด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน ในภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขัน
กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ตามตัวแปรเพศ พบว่า นักกีฬาชายและ
นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบ ผลการแข่งขัน
พบว่า นักกีฬาชายที่ประสบผลสำเร็จ และนักกีฬาชายที่ไม่ประสบผลสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ACHIEVEMENT MOTIVATION OF JUDO ATHLETES
IN THE 24th NATIONAL YOUTH GAMES IN UBON RATCHATHANI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
THUMMARAT TANAPONGNARA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
October 2008

Thummarat Tanapongnara. (2008). *Achievement Motivation of Judo Athletes in the 24th National Youth Games in Ubon Ratchathani Province*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan, Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat.

This study was intended to find and compare the level of achievement motivation of the judo athletes participating in the 24th National Youth Games in Ubon Ratchathani Province. The subjects were 324 judo athletes multistage randomly sampled from judo participants in the 24th National Youth Games. The subjects were asked for their achievement motivations by the researcher's constructed questionnaire with its reliability of .91 in 6 areas: (1) Ambition, (2) Enthusiasm, (3) Risk Taking, (4) Individual Responsibility, (5) Planning and (6) Individuality. After the data were treated for frequency, percentage, mean, standard deviation and t-value by the t-test, it was found as follows:

1. As a whole, the achievement motivations in the areas of ambition, enthusiasm, risk taking and individual responsibility were at a high level. However in the areas of planning and individuality, they were at an average level.

2. When compared by sexes, male and female judo athletes did not show different achievement motivations. However, when compared by the competition results, there were significant differences of achievement motivations between the judo athletes who achieved their goals and the judo athletes who did not achieved their goals, at .05 level.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้นั้นผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ และ รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุง และแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายสมเกียรติ กิตติธรวุธ นายกสมาคมกีฬาจังหวัดกระบี่ อาจารย์สมจิตต์ พร้อมมูล ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ อาจารย์อเนก ศรีสวຍ ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาสู่ความเป็นเลิศ อาจารย์ศรีวิชัย ศรีมณี และคณาจารย์สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ ทุกท่านที่ให้ความกรุณาสันสนุนให้กำลังใจในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์หัสบดีนทร์ โรจนชีวะ นายกสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และกรรมการผู้ตัดสินทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัว ชูกาโน ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการศึกษาในครั้งนี้ และขออุทิศปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นที่ระลึกแด่ นายทามิจิ ชูกาโน ที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ละเมียด คุณพ่อธรรมบุญ ธนพวงศันรา ภรรยา และญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้ความห่วงใยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ธรรมรัตน์ ธนพวงศันรา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	6
สมมุติฐานของการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	7
ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	9
องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	17
ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	17
การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	18
ประวัติกีฬาญูโด.....	19
ประวัติกีฬาญูโดในประเทศไทย.....	20
ประวัติการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	22
งานวิจัยในประเทศ.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
บทย่อ	42
สรุปผลการวิจัย	44
อภิปรายผล	45
ข้อเสนอแนะ	50
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	54
ภาคผนวก ก	55
ภาคผนวก ข	62
ประวัติย่อผู้วิจัย	64

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 324).....	32
2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความทะเยอทะยาน (n = 324).....	33
3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความกระตือรือร้น (n = 324).....	34
4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความกล้าเสี่ยง (n = 324).....	35
5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง (n = 324)....	36
6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการวางแผน (n = 324).....	37
7 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน (n = 324)	38
8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี (n = 324).....	39
9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม ตัวแปรเพศ.....	40
10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม ตัวแปรผลการแข่งขัน.....	41

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โมเดลทฤษฎีแรงจูงใจทางด้านเนื้อหา (Content Theory Model of Motivation).....	10
2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาเตอร์.....	14

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์ การเข้าร่วมกิจกรรมการกีฬา และการออกกำลังกายก่อให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย ได้แก่การช่วยกระตุ้นให้ร่างกายเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในวัยเด็กเป็นวัยที่ร่างกายมีการเจริญเติบโตและมีการพัฒนาอย่าง ทำให้การทำงานกล้ามเนื้อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังช่วยรักษาสุขภาพและควบคุมน้ำหนักตัว เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ส่วนประโยชน์ ที่เกิดขึ้นทางจิตนั้น ผู้ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอจะเป็นผู้ที่มีจิตใจผ่องใส มีความหนักแน่น มีสมาธิในการทำงาน ร่าเริง ไม่เครียด มีการตัดสินใจดี มีบุคลิกภาพและเชื่อมั่นในตัวเองสูง (สุรชัย พันธุ์กำเนิด. 2544: 3) จากประโยชน์ดังกล่าวแล้ว ยังมีผลต่อสติปัญญา การศึกษา การเรียนรู้ ปฏิภาณไหวพริบ และความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาตนเองสู่สิ่งที่ดีงาม และยังเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น ถือได้ว่าประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากกว่าทรัพยากรใด ๆ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม ทรัพยากรบุคคลที่ต้องการให้มีคุณภาพนี้ก็ยังมีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งร่างกายและจิตใจ (พิเชษฐ ชัยเลิศ. 2548: 1)

การจัดการแข่งขันกีฬายูโด ทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ มีการจัดการแข่งขันในทุก ระดับ นับตั้งแต่ระดับยุวชน เยาวชน และ ประชาชน โดยจัดในรูปแบบของ กีฬานักเรียน กีฬา มหาวิทยาลัย กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ ชิงแชมป์ประเทศไทย และ รายการต่าง ๆ ที่องค์กร หรือ สถาบันการศึกษาจัดขึ้น ในการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนักกีฬาก็จะต้องมีการเตรียมพร้อม ในด้านต่าง ๆ เช่น สมรรถภาพทางกาย การฝึกฝนเทคนิคทักษะ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้ เทคนิคและทักษะที่ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตาม การเตรียมความพร้อมทางจิตใจก็เป็นปัจจัยอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องใช้วิทยาการการเรียนรู้ด้านจิตวิทยาการกีฬา เพื่อให้ให้นักกีฬา มีความสมบูรณ์ของร่างกาย มีความพร้อมเชิงเทคนิค ทักษะ ยุทธวิธีการศึกษาและ จิตใจพร้อมที่จะต่อสู้แข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ จากสภาพการกีฬาไม่ว่าจะเป็นการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันสิ่งหนึ่งที่ผู้ฝึกสอนกีฬาสามารถสังเกตพบ ได้แก่ การที่นักกีฬาแต่ละคนมีพฤติกรรมไปสู่สัมฤทธิ์ผลในระดับที่แตกต่างกัน นักกีฬาบางคนมี พฤติกรรมสู่สัมฤทธิ์ผลระดับสูง ซึ่งสังเกตได้ว่าเขามีความขยันฝึกซ้อมและมุ่งมั่นใน การแข่งขันจน ประสบผลสำเร็จได้รับชัยชนะจนเป็นแชมป์หลายต่อหลายครั้ง ขณะที่นักกีฬาบางคนกลับมีพฤติกรรม ตรงกันข้ามโดยมีลักษณะเฉื่อยชา ขาดความกระตือรือร้น ขาดความเพียรพยายามในการฝึกซ้อมและ การแข่งขันกีฬา หรือมีพฤติกรรมมุ่งสัมฤทธิ์ผลในระดับต่ำ และการมีนักกีฬามีระดับพฤติกรรมมุ่ง

สัมฤทธิ์ผลที่แตกต่างกัน มีผลให้นักกีฬามีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันด้วย (เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์.

2547: 1)

นักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จนั้นมักจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความกล้าเสี่ยง ความรับผิดชอบ การวางแผน และ ความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน ในการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นกีฬาประเภทการต่อสู้เช่น มวยไทยสมัครเล่น มวยสากลสมัครเล่น เทควันโด คาราเต้โด มวยปล้ำ และ ยูโด จำเป็น ต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงจะประสบผลสำเร็จ

กีฬายูโดเป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่มีการจัดการแข่งขันในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬายูโดมีรากฐานมาจากศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของญี่ปุ่น ที่มุ่งเน้นการฝึกฝนเพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจให้สามารถปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ยูโดมีวิวัฒนาการ มาจากยูยิตสู หรือศิลปะของการโอนอ่อนผ่อนตามโดย ดร.จิโกโร คาโน (ค.ศ.1860 - 1938) ผู้มีอาชีพเป็นครู นักกีฬานักปรัชญา และ เป็นผู้มีความสามารถด้านยูยิตสู ได้ทำให้ยูยิตสูทันสมัยและดีขึ้น ด้วยการให้กำเนิดวิชายูโดขึ้นในปี ค.ศ.1882 ต่อมากีฬายูโด ได้รับการยอมรับกันอย่างแพร่หลาย และ ในปี ค.ศ.1952 สหพันธ์ยูโดนานาชาติ ได้รับการจัดตั้งขึ้น ทำให้ชาวโลกได้เข้าใจกีฬายูโดได้ดียิ่งขึ้น ต่อมากีฬายูโด ก็ได้รับการบรรจุในกีฬาโอลิมปิก ในปี ค.ศ.1964 จนถึงปัจจุบัน กีฬายูโดได้เป็นกีฬาที่เป็นทางการในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกตลอดมา แสดงให้เห็นถึงความนิยมของกีฬายูโดที่มีมากขึ้นเป็นลำดับ (ทรงศักดิ์ นุ้ยศิลป์. 2539: 3)

ตามปกตินักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ จะมีการฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้รับชัยชนะในการแข่งขัน และ อาจเป็นหนทางหนึ่งที่น่าไปสู่การเป็นตัวแทนในระดับทีมชาติและนานาชาติ ดังนั้นนักกีฬาที่ฝึกซ้อม และเข้าร่วมการแข่งขันจะปรากฏว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับต่างกันเพื่อเป็นทิศทางในการฝึกซ้อมและเข้าแข่งขัน

ผู้วิจัยซึ่งมีประสบการณ์เป็นอดีตนักกีฬาทีมชาติ ผู้ฝึกสอนกีฬายูโดจังหวัดกระบี่ และเป็นผู้ฝึกสอนดีเด่นในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 35 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี ของการกีฬาแห่งประเทศไทย และเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายูโดเยาวชนทีมชาติไทย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อทราบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการดังกล่าวในด้านต่าง ๆ และเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่ประสบความสำเร็จ และไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอนกีฬายูโด หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่เหมาะสมกับนักกีฬา เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปทำการแก้ไข และพัฒนานักกีฬายูโดเยาวชนทีมชาติไทย ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดที่ประสบผลสำเร็จและไม่ ประสบผลสำเร็จ ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโด และ ความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นแนวทางที่จะให้ประโยชน์กับนักกีฬาญูโดระดับเยาวชน ระดับชาติ ผู้ฝึกสอน และบุคคลที่ เกี่ยวข้องกับกีฬาญูโดต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักกีฬาญูโด ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่เข้าร่วมการ แข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 360 คน โดยแบ่ง เป็นนักกีฬาชายจำนวน 180 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬายาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 324 คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 90 แบ่งเป็นนักกีฬาชาย 162 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 162 คน ได้มาจากการเลือกกลุ่ม ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 เพศ ได้แก่ ชาย และ หญิง
 - 1.2 ผลการแข่งขัน ได้แก่ นักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จ และนักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโด และความแตกต่างของแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัด อุบลราชธานี ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่
 1. ด้านความทะเยอทะยาน

2. ด้านความกระตือรือร้น
3. ด้านความกล้าเสี่ยง
4. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง
5. ด้านการวางแผน
6. ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)** หมายถึง ความต้องการประสบความสำเร็จในกิจกรรมที่ทำโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค พยายามหาวิธีต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น มีความทะเยอทะยานที่จะนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ มีความต้องการอิสระในงาน ต้องการแข่งขันกับมาตรฐานที่ดีของตัวเองเพื่อให้ดียิ่งขึ้น ต้องการบรรลุมาตรฐานตามที่ตนเองตั้งไว้
2. **แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬา** หมายถึง สิ่งที่เป็นสาเหตุทำให้บุคคลมีความมุ่งมั่นที่จะเพียรพยายามไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขัน
3. **ด้านความทะเยอทะยาน (Ambition)** หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่มีต่อความต้องการจะให้ตนประสบความสำเร็จ โดยการตั้งความหวังไว้สูงแม้ว่าการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาสมีความมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ต้องการให้ได้เพื่อให้ตนไปสู่ฐานะที่สูงขึ้นดีเด่นเหนือคนอื่นให้คนอื่นรู้จักด้วยผลงาน เลือกทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน หรือฝึกความชำนาญ และต้องการชัยชนะเมื่อมีการแข่งขัน
4. **ด้านความกระตือรือร้น (Enthusiasm)** หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่เต็มใจ เอาใจใส่และตั้งใจจริงในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา มีความพยายามไม่ทอดทิ้งที่จะปฏิบัติให้สำเร็จ อดทนฝึกทักษะที่ยากได้เป็นเวลานาน จะคำนึงถึงเวลาที่ผ่านมาไปอย่างรวดเร็ว และคิดวางแผนทุกอย่างจะสำเร็จด้วยความตั้งใจจริงไม่ใช่โอกาสอำนวยให้
5. **ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)** หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่มีต่อการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวที่จะกระทำในสิ่งที่เป็นไปได้ โดยเลือกการฝึกทักษะที่ยากเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง กล้าที่จะปฏิบัติให้สำเร็จมากกว่ากลัวความล้มเหลว และหวั่นเกรงต่ออุปสรรคใด ๆ
6. **ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility)** หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่มีต่อความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตนเอง มีความต้องการข้อมูลย้อนกลับของงานที่ทำ พยายามฝึกทักษะของตนให้ดีและรักษาคุณภาพของงานเพื่อให้เป็นที่รู้จัก แก่คนอื่น เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะหรือมีผู้อื่นเข้ามารบกวนก็จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ

7. **การวางแผน (Planning)** หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของบุคคลในด้านกีฬาที่มีระบบการทำงาน รู้จักการตั้งเป้าหมายและการวางแผนที่เหมาะสม มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว เล็งเห็นการณ์ไกล และมีความคาดหวังในผลสำเร็จของงาน

8. **ความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน (Individuality)** หมายถึง ลักษณะที่นักกีฬารู้จักตนเองเป็นตัวของตัวเอง สามารถกำหนดข้อสนับสนุนทางความคิดและกำหนดข้อสนับสนุนของกลุ่ม โดยการใช้ประสบการณ์การเข้าร่วมกลุ่ม และร่วมอภิปรายในกลุ่มย่อย เพื่อให้เกิดการยอมรับและเกิดกำลังใจในผลงาน และเมื่อทำกิจกรรมใด ๆ ก็มุ่งหวังให้บรรลุมาตรฐานของตน ไม่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเจาะจงที่รางวัลหรือชื่อเสียง

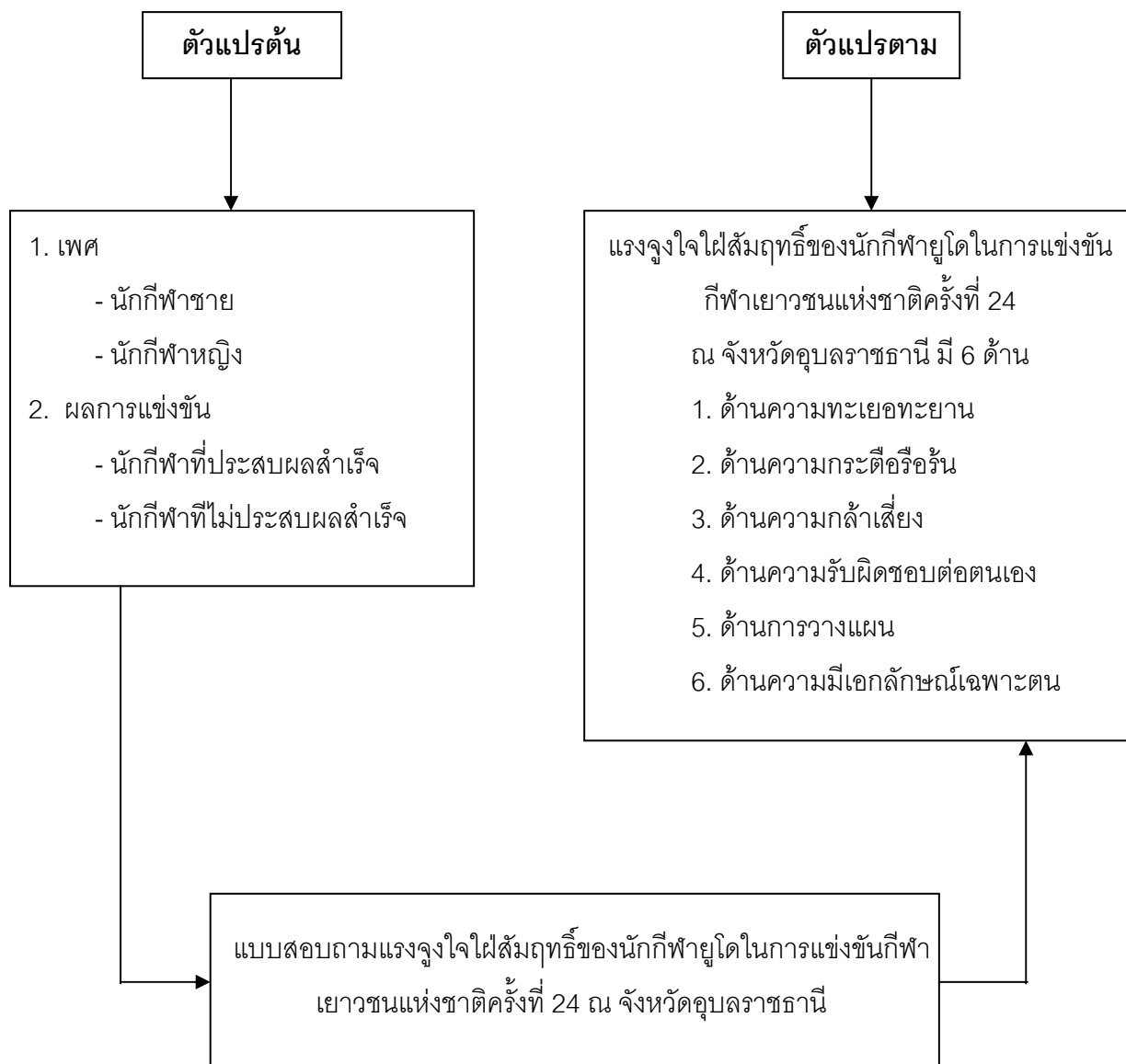
9. **การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ** หมายถึง การแข่งขันกีฬาระดับเยาวชนจัดขึ้นโดย การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

10. **นักกีฬาเยาวชน** หมายถึง นักกีฬาอายุไม่เกินรอบคัดเลือกทั้ง 5 ภาค เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

11. **นักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จ** หมายถึง นักกีฬาอายุไม่เกินที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

12. **นักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ** หมายถึง นักกีฬาอายุไม่เกินที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

กรอบแนวความคิดในการวิจัย



สมมุติฐานในการวิจัย

1. เพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาผู้ใดในการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน
2. นักกีฬาที่ได้รับผลการแข่งขันต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาผู้ใดในการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางเนื้อหาและทางขบวนการ
3. องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
5. การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
6. ประวัติทฤษฎีฟายูโด
7. ประวัติทฤษฎีฟายูโดในประเทศไทย
8. ประวัติการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ไดมิงนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายที่สำคัญไว้เป็นแนวทางสำหรับการศึกษาดังนี้ แม็คเคลแลนด์ (McClelland. 1953: 110 -111) ได้ให้ความจำกัดความว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันด้วยมาตรฐานที่ดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลว

แอทคินสัน (Atkinson. 1964: 240 – 241) ได้อธิบายความหมายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่า การกระทำของตนต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเอง หรือบุคคลอื่น โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินจะทำให้รู้สึกพอใจเมื่อพบว่ากระทำได้ดีสำเร็จหรือไม่พอใจเมื่อพบว่ากระทำไม่สำเร็จก็ได้

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967: 153) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่าเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม

วิดเลอร์ (Vidler. 1977: 67 – 68) ได้อธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นกระบวนการของแผนการกระทำ และความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับความพยายามต่อสู้เพื่อความสำเร็จในการบรรลุถึงมาตรฐานอันดีเลิศที่บุคคลได้ตั้งไว้ สิ่งเหล่านี้ตรงกันข้ามกับการมีอำนาจหรือความเป็นเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่จำเป็นจะต้องเป็นความสำเร็จที่สามารถสำเร็จได้เช่น การแข่งขันกีฬาได้รางวัลชนะเลิศการได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬายอดเยี่ยมเป็นต้น แต่จะเกี่ยวข้องกับการวางแผน และความพยายามต่อสู้เพื่อความเป็นเลิศดังนั้น ทศนคติต่อความสำเร็จจึงเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าความสำเร็จที่ได้กล่าวมาแล้ว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะรวมไปถึงกิจกรรมหลาย ๆ ประเภทที่ได้แสดงออกในงานที่แตกต่างกันออกไป

โยธิน ศันสนยุท (2531: 150) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ความปรารถนาที่จะทำให้ได้ดีที่สุดและประสบความสำเร็จ ถ้าเราสามารถตกลงกันได้ว่าใครเป็นคนที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เราย่อมรับรู้บางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับคน ๆ นั้นได้เช่น เรารู้ว่าถ้าเขาจะสมัครเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมต่าง ๆ เขาก็จะมีบทบาทมากที่โรงเรียนเขาจะพยายามมากขึ้น เพื่อที่จะได้รับการย้อนกลับสำหรับพฤติกรรมของเขา และเขาถือว่าเป็นความรับผิดชอบของเขาต่อ ผลที่เกิดขึ้นในกิจกรรมที่เขามีส่วนร่วมด้วยเหตุนี้จึงเชื่อกันว่า ผู้ที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เขาจะชนะ และสามารถมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ดีกว่าผู้ที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

กำพล พลเยี่ยม (2537: 13) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในงานที่ยุ่งยากซับซ้อนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูง เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ มีความอิสระในการทำงาน และการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นจะทำให้ดีเลิศ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความสำเร็จล้มเหลว

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2541: 156) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ สิ่งที่ได้พบหรือมีประสบการณ์จากสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเป็นรอยประทับใจมาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ แล้วเขาก็พยายามที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จอันนั้น โดยเขาจะตั้งเป็นมาตรฐานการกระทำของเขาไว้ ถ้างานที่เขาคาดหวังไว้เกิดผลสำเร็จและเกิดขึ้นบ่อยครั้ง การตั้งความคาดหวังจะลดต่ำลงจนอาจเป็นคนทอดทิ้ง ไม่สู้ไม่กล้าคิดแล้วไม่กล้าหวังต่อสิ่งต่าง ๆ ในอนาคตต่อไป

กัลยาณี สนิทสุวรรณ (2542: 15) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความต้องการการทำงานที่ท้าทายให้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพมาตรฐานสูง ต้องการมีความอิสระในการทำงาน ใช้ความพยายามมุ่งมั่นหาวิธีแก้ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ และมีความพอใจเมื่อพบกับความสำเร็จรู้สึกผิดหวัง และวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 224 - 225) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ได้รับความสำเร็จ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความพยายามอดทนทำงานอย่างมีแผน ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูงและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ ส่วนบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะมีลักษณะของการทำงานที่ไม่มีเป้าหมายหรือตั้งเป้าหมายง่าย ๆ เพราะกลัวความล้มเหลวในการทำงาน

เกรียงไกร พรหมนฤฤทธิ์ (2547: 15) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ความปรารถนาที่จะได้ผลสำเร็จในงานที่ย่างยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูง เพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จมีความต้องการเป็นอิสระในการทำงานและการแสดงออกต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นจะทำให้ดีเลิศเพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้ อย่างสูง มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และจะวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า คือความปรารถนาหรือความพยายามที่จะประสบความสำเร็จ ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตั้งมาตรฐานไว้โดยมีความทะเยอทะยานสูง เพื่อให้ไปสู่ความสำเร็จ และจะเกิดความวิตกกังวลเมื่อไม่เป็นตามมาตรฐานที่ตั้งไว้เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาคือ สิ่งที่นักกีฬาทตั้งเป้าหมาย ทำให้มีความมุ่งมั่น และความเพียรพยายามสู่มาตรฐาน ความเป็นเลิศ โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในการฝึกซ้อม หรือการเข้าแข่งขันกีฬาที่ตั้งเป้าหมายไว้

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นลักษณะนิสัยเผชิญหน้า หรือถอยหนีทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศตามทฤษฎีของแมคเคลแลนด์ และแอทคินสัน (McClelland – Atkinson Theory) อธิบายว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ แรงจูงใจที่ต้องการรู้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์หรือถอยหนีความล้มเหลว (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 26)

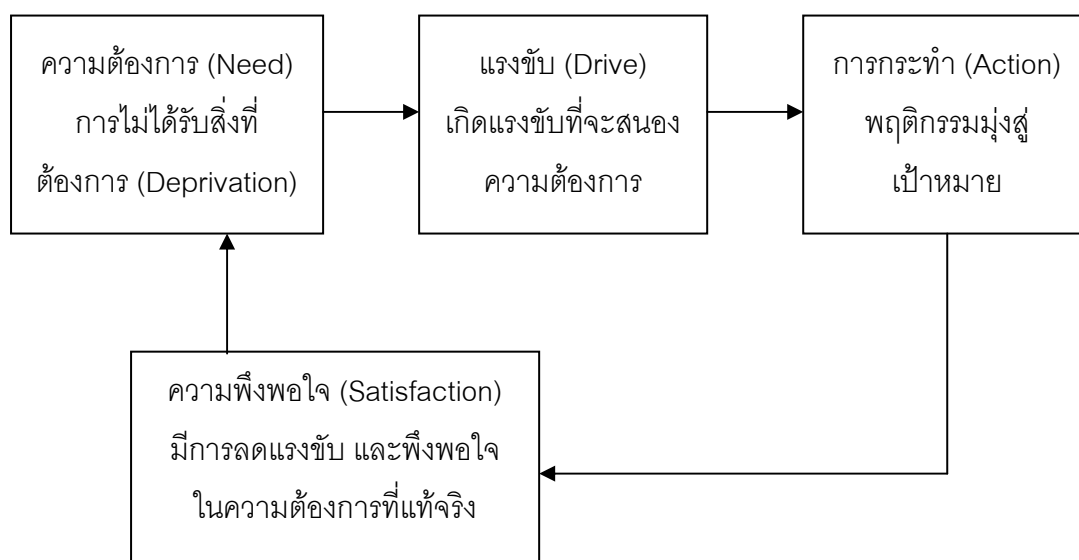
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถแยกออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านเนื้อหา (Content Theory) และทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านการบวนการ (Process Theory) ซึ่งอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านเนื้อหา (Content Theory)

ทฤษฎีกลุ่มนี้จะรวมจุดสนใจอยู่กับปัญหาที่ว่า อะไรเป็นสิ่งที่กระตุ้นพฤติกรรม นักทฤษฎีทางด้านแรงจูงใจ จะอธิบายแนวคิดของความต้องการหรือแรงจูงใจที่ผลักดันบุคคล และสิ่งจูงใจที่เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลกระทำในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ทฤษฎีตามแนวทางนี้จะตอบคำถามที่ว่า มนุษย์พยายามตอบสนองความต้องการอะไรบ้างมีความต้องการใดเกิดขึ้นก่อนหลัง

เป็นต้น

มาสโลว์ และ เฮอริเบิร์ก (Maslow; & Herzberg) ได้เสนอแนวคิดเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแง่ที่เป็นทฤษฎีทางด้านเนื้อหา (Content Theory) ทฤษฎีนี้สามารถอธิบายได้เป็นโมเดลดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 โมเดลทฤษฎีแรงจูงใจทางด้านเนื้อหา (Content Theory Model of Motivation)

จากโมเดลทฤษฎีแรงจูงใจทางด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรและการจูงใจ อธิบายถึงความต้องการซึ่งทำให้เกิดแรงผลักดันพฤติกรรมที่จะกระตุ้นให้บุคคลเลือกแบบของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย หรือผลสุดท้ายที่บุคคลนั้นคาดหวังไว้ เพื่อความสำเร็จที่พึงพอใจอันเป็นผลมาจากการกระทำของเขา

นักจิตวิทยาที่เสนอแนวคิดเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแง่ที่เป็นทฤษฎีทางด้านเนื้อหา (Content Theory) จากการค้นคว้าพบว่ามีหลายทฤษฎี ดังนี้

1.ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ แมคเคลแลนด์ (เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์. 2547: 18; อ้างอิงจาก McClelland. 1961: 36 – 62) ได้เน้นถึงแรงจูงใจทางสังคม 3 ประการคือ

1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาจะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบ หรือรักใคร่ชอบพของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

1.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่ได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจ เพราะจะเกิดความรู้สึกว่าหากทำอะไรได้เหนือคนอื่นเป็นความภาคภูมิใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามจะควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

แมคเคลแลนด์ เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ เพราะเขาเห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ

2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ เมอร์เรย์ (พิเชษฐ์ ชัยเลิศ. 2548: 10; อ้างอิงจาก Murray. 1964: 266) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่ได้ศึกษาและรวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้ 18 ชนิด ซึ่งจะรวมไปถึงความต้องการเอาชนะ และประสบความสำเร็จด้วย เขาจึงเป็นบุคคลแรกที่ได้นำถึง ความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะกระทำในสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งกีดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรงมีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกายเช่น การใช้กำลังในการแข่งขันกีฬาโดยไม่ยึดกฎกติกา หรือเล่นนอกกติกาการแข่งขันให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งมาตรฐานไว้

2.2 ความต้องการที่จะเอาชนะพื้นฝ้าอุปสรรคต่างๆ เป็นความต้องการที่จะพื้นฝ้าอุปสรรคความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นเช่น การแข่งขันกีฬาต้องเตรียมการฝึกซ้อมอย่างหนักและยากลำบาก เพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือการยอมรับการถูกลงโทษเช่น การยอมรับคำตัดสินของกรรมการผู้ตัดสินไม่ว่าจะเป็นอย่างไรในการตัดสินนั้น

2.4 ความต้องการป้องกันตัวเอง เป็นความต้องการที่จะป้องกันตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง เช่น การไม่ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ ในการแข่งขันกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันรายการที่ตั้งเป้าหมายไว้

2.5 ความต้องการเป็นอิสระ เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางที่ทั้งปวง ต้องการที่จะตัดสินใจเพื่อเป็นตัวของตัวเอง ไม่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น การไม่ยอมรับรุ่นพี่ในทีมฟุตบอลที่คอยดูแล ฝึกซ้อมเทคนิคต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มาแล้วจากผู้ฝึกสอน

2.6 ความต้องการความสำเร็จ เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ เช่น การแข่งขันกีฬาเพื่อคัดเลือกตัวแทนทีมชาติในการแข่งขันกีฬาระดับประเทศที่จะต้องฝึกซ้อมอย่างหนัก และ มีความพยายามที่จะเอาชนะอดีตทีมชาติ

2.7 ความต้องการสร้างมิตรภาพกับคนอื่น เป็นความต้องการที่จะทำให้นุคคลอื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเช่น ในการแข่งขันกีฬาไม่ว่าระดับจังหวัด ระดับภาค หรือระดับประเทศ จะทำให้นุคคลหรือนักกีฬา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มาจากต่างพื้นที่ต่างภูมิภาคกันและสร้างมิตรภาพให้กันและกัน

2.8 ความต้องการความสนุกสนาน เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬาเช่น การฝึกซ้อมที่หนักและตึงเครียด ควรสร้างเกม เพื่อผ่อนคลายให้นักกีฬาในการฝึกซ้อม

2.9 ความต้องการแยกตนเองกับบุคคลอื่น เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น โดยไม่รู้สึกละอายใจกับผู้อื่น ต้องการมีคนเดียวกับบุคคลอื่นเช่น บุคคลต้องการการเป็นส่วนตัวในบางเวลาใน การพักผ่อนหรือการทำงาน

2.10 ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่น เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือ แก่บุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้การช่วยเหลือบุคคลอื่นให้พ้นจากอันตรายต่าง ๆ

2.11 ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเองต้องการให้ผู้อื่น มีความสนใจหรือตกใจในเรื่องราวของตนเอง

2.12 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตนเอง ทำให้รู้สึกว่าคุณมีอำนาจเหนือผู้อื่น

2.13 ความต้องการที่จะยอมรับผู้อาวุโสกว่า เป็นความต้องการยอมรับนับถือ ผู้ที่อาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือด้วยความยินดีเช่น การยอมรับคำสั่งของผู้ฝึกสอนในเรื่องของการฝึกซ้อมด้านการกีฬา

2.14 ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านจิตใจ ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

2.15 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

2.16 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกต้อง เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่ง หรือปฏิบัติตามข้อบังคับของกลุ่ม เพราะถูกลงโทษ

2.17 ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

2.18 ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีไว้จนสุดความสามารถ

จากการศึกษาทฤษฎีของ เมอร์เรย์ พบว่าความหมายของความต้องการผลสัมฤทธิ์ คือ ความต้องการได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ยากลำบาก ต้องการที่จะควบคุม จัดกระทำวัตถุบุคคลหรือความคิดด้วยการกระทำสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็ว และมีความต้องการเป็นอิสระอย่างมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุถึงมาตรฐานอันดีเลิศ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเอง โดยการบรรลุความสำเร็จในการกระทำหรือประกอบกิจกรรมที่ยากลำบาก

3. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเฮอว์แมน

เฮอว์แมน (พิเชษฐ ชัยเลิศ. 2548: 12; อ้างอิงจาก Herman. 1970: 62) ได้ศึกษาการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยอาศัยหลักการและแนวคิดของทฤษฎี 10 ประการคือ

- 3.1 ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยานสูง
- 3.2 ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความหวังอย่างมาก ว่าตนจะประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าผลของการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
- 3.3 ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้น
- 3.4 ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
- 3.5 เมื่องานที่กำลังกระทำอยู่ถูกขัดจังหวะหรือถูกผู้อื่นมารบกวน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามต่อไปให้สำเร็จ
- 3.6 ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว
- 3.7 ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก

3.8 ในการเลือกเพื่อนร่วมงาน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะเลือกเพื่อนที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก

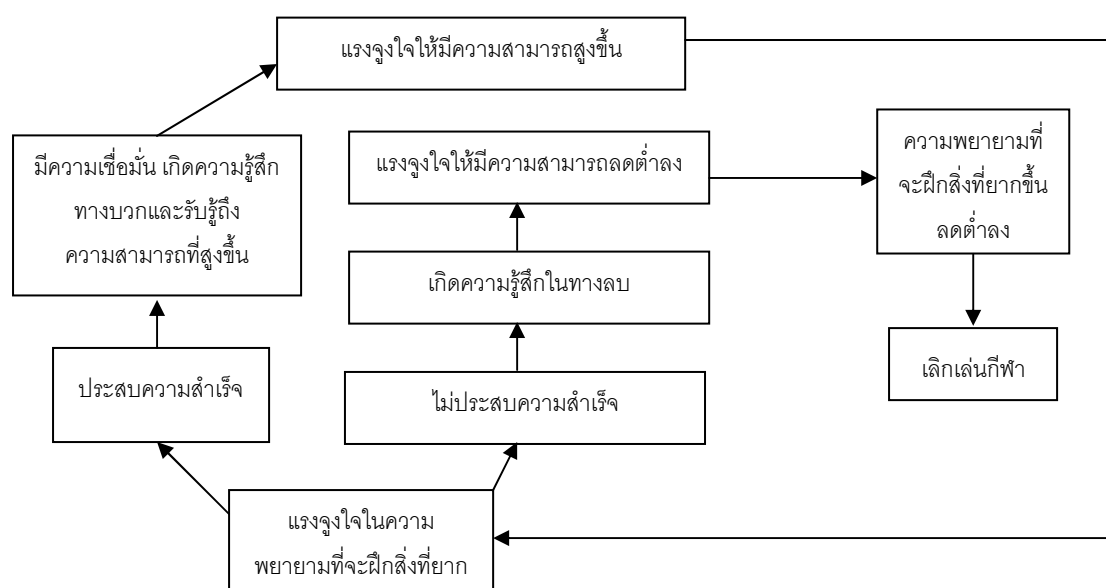
3.9 ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่คนอื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดี

3.10 ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ให้ดีอยู่เสมอ

จากการศึกษาทฤษฎีของ เฮอริแมน พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะต้องเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบ และ ต้องมีความทะเยอทะยานสูง มีความหวังที่จะต้องประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ เช่น หน้าตาการทำงาน การกีฬา หรือสิ่งที่ได้ตั้งมาตรฐานไว้

4. ทฤษฎีแรงจูงใจของฮาเตอร์ (Harter's Competence Motive Theory)

ฮาเตอร์ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 28) อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถ มีความพยายามที่อยากจะทำสิ่งที่ยากขึ้น (Mastery) และต้องมีความต้องการที่จะฝึกสิ่งที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ รับรู้ว่าคุณประสบความสำเร็จ และสามารถทำในสิ่งที่ยากขึ้นได้ แต่ในทางตรงกันข้ามนักกีฬาไม่ยอมทำสิ่งที่ยากขึ้นเมื่อรับรู้ว่าคุณแล้วจะไม่ประสบความสำเร็จ



ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาเตอร์

ดังนั้นในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันกีฬา นักกีฬาที่มีความรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะฝึกซ้อมในสิ่งที่ยากขึ้น และมีแรงจูงใจในสิ่งที่ยากขึ้นดังนั้น ผู้ฝึกสอน เพื่อนร่วมทีม และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจึงมีอิทธิพลมากในการช่วยสร้างเสริม

การรับรู้ของนักกีฬาว่ามีความสามารถนอกจากนั้น แบนดูรา (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 27; อ้างอิงจาก Bandura. 1977: 191-192) ได้เสนอการสร้างเสริมการรับรู้ที่ตนเองมีความสามารถไว้ดังนี้

4.1 การรับรู้ถึงความสำเร็จ (Perceive Success) นักกีฬาควรได้รับการฝึกให้มีการรับรู้ถึงความสำเร็จ ทั้งในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา ที่สำคัญควรเน้นถึงความสำเร็จในความพยายามที่จะเล่นกีฬาอย่างเต็มความสามารถมากกว่าที่จะมุ่งผลแพ้ ชนะ ของการแข่งขันนั้นๆ เมื่อนักกีฬาได้พยายามที่จะเล่นกีฬาให้สำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ต่อไปควรที่จะกำหนดเป้าหมายให้ยากขึ้นเพื่อให้นักกีฬาจะได้เพิ่มความพยายามให้มากขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสามารถของนักกีฬาด้วย

4.2 การชักจูงด้วยการใช้คำพูด (Verbal Persuasion) เป็นการใช้คำพูดกระตุ้นโดยผู้ฝึกสอนเพื่อนร่วมทีม และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักกีฬา การใช้คำพูดกระตุ้นนั้นเป็นการให้ผลย้อนกลับในทางบวก ซึ่งสามารถทำได้ทั้งในขณะฝึกซ้อมก่อนลงแข่งขันและหลังแข่งขัน

4.3 การเรียนแบบจากประสบการณ์ (Vicarious Experience) เป็นการเลียนแบบประสบการณ์จากบุคคลที่มี อายุ เพศ และระดับความสามารถใกล้เคียงกับนักกีฬา เพื่อเป็นแม่แบบและเปรียบเทียบกับตนเอง นอกจากนั้นแล้วอาจนำประสบการณ์ การแก้ไขปัญหาของนักกีฬาที่ตนเองเลียนแบบมาใช้กับตนเอง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตนเองขณะฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา

4.4 การกระตุ้นทางอารมณ์ (Emotion Arousal) ในการเล่นกีฬาให้ได้ผลสูงสุดนั้น ควรจะมีระดับของแรงกระตุ้นที่พอเหมาะ (Optimal Arousal) ไม่ควรให้อยู่ระดับสูงหรือต่ำเกินไป ดังนั้น การจัดปรับแรงกระตุ้นเป็นสิ่งที่ จะช่วยให้การฝึกซ้อม และการแข่งขันได้ผลสูงสุดเต็มความสามารถของนักกีฬา

จากการศึกษาทฤษฎีของ ฮาร์เตอร์ พบว่า การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นนักกีฬาจะต้องมีทั้งประสบปรการณมีการกระตุ้นทางอารมณ์ที่เหมาะสม และมีแรงกระตุ้นจากผู้ฝึกสอนและเพื่อนร่วมทีมจึงจะประสบผลสำเร็จในการตั้งเป้าหมายไว้

2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางด้านกระบวนการ (Process Theory)

แนวคิดเชิงทฤษฎีของกลุ่มนี้จะเป็นแนวทฤษฎีที่ซับซ้อนขึ้นได้แก่ กลุ่มทฤษฎีการรู้คิด (Cognitive Theory) ที่เป็นโมเดลทางคณิตศาสตร์ของ แอทคินสัน โดยอาศัยพื้นฐานทางทฤษฎีการตัดสินใจ (Theory of Decision Making) เพื่อทำนายแนวโน้มของพฤติกรรมมุ่งสัมฤทธิ์

แอทคินสัน (เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์. 2547: 26; อ้างอิงจาก Atkinson. 1964: 240) ได้เสนอแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เป็นโมเดลทางคณิตศาสตร์ ซึ่ง แอทคินสัน เชื่อว่าสิ่งที่จะให้กระตุ้นให้บุคคลกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ (T_u) นั้นขึ้นอยู่กับผลบวกขององค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. แนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จ (T_s) ซึ่งได้จากผลคูณขององค์ประกอบ 3 ตัวคือ

$$T_s = M_s \times P_s \times I_n_s$$

เมื่อ T_s แทน แนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จ

M_s แทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

P_s แทน การรับรู้โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ

I_n_s แทน ค่าของสิ่งล่อใจ (Incentive Value) ที่เป็นเป้าหมายของความสำเร็จ ($1-P_s$)

2. แนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

$$T-f = M_f \times P_f \times I_n_f$$

เมื่อ $T-f$ แทน แนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

M_f แทน แรงจูงใจที่หลีกเลี่ยงความล้มเหลว

P_f แทน การรับรู้โอกาสที่จะประสบความล้มเหลว ($1-P_s$)

I_n_f แทน ค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว ($1-I_n_s$)

3. องค์ประกอบซึ่งเป็นอิทธิพลจากภายนอก (Extrinsic Tendency = Text) อันจะทำให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นหรือไม่ดังนั้น

$$T_a = T_s T-f + \text{Text หรือ } = (M_s \times P_s \times I_n_s) + (M_f \times P_f \times I_n_f) + \text{Text}$$

แอทคินสัน (เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์. 2547: 27; อ้างอิงจาก Atkinson. 1978: 92) ได้สรุปโมเดลเป็นสมการเพื่อทำนายแนวโน้มของพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ดังนี้

$$T_a = (M_s - M_f) [P_s (1-P_s)] + \text{Text}$$

เมื่อ T_a แทน แนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์

M_s แทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

M_f แทน ความกลัวความล้มเหลวหรือความวิตกกังวล

P_s แทน การรับรู้โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จ

Text แทน แนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมที่มีอิทธิพลมาจากภายนอก (Extrinsic Tendency)

จากการศึกษาทฤษฎีแอทคินสัน พบว่ารูปแบบสมการแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวกำหนดที่สำคัญของความมุ่งมั่น ความพยายาม และความอดทน เมื่อเขาคาดว่าจะมีการประเมิน การกระทำ โดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเลิศ การแสดงพฤติกรรมที่เกิดจาก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นี้เรียกว่าพฤติกรรมมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ (Achievement Oriented Behavior)

องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

รัชนี ศิริมาลา (เกรียงไกร พรหมนฤฤทธิ์. 2547:15; อ้างอิงจาก รัชนี ศิริมาลา. 2529: 30) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. แรงขับที่เกิดจากความใคร่รู้ (Cognitive Drive) ต้องการที่จะรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว
2. แรงขับที่เกิดจากความต้องการที่จะส่งเสริมตนเองให้สูงขึ้น (Ego-Enhancement)
3. แรงขับที่เกิดจากความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน (Affiliation)

จากการศึกษาขององค์ประกอบดังกล่าว ผู้วิจัยมีความคิดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นเกิดขึ้นได้จากแรงขับพื้นฐานของบุคคลนั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (เกรียงไกร พรหมนฤฤทธิ์. 2547: 27; อ้างอิงจาก McClelland. 1961: 207-208) กล่าวว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอควร (Moderate Risk-Taking) มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะไม่พอใจกระทำการที่ง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถแต่เลือกกระทำการที่ยากพอเหมาะกับความสามารถของตน และการกระทำการที่ยากได้สำเร็จหรือไม่ก็เสี่ยงจนเกินไปทั้งๆ ที่รู้ว่าจะกระทำไม่สำเร็จแต่ก็หวังพึ่งโชค
2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการกระทำการเปลี่ยนแปลงใหม่ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่ได้ขยันทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายยั่วความสามารถของตน เป็นงานที่ใช้สมองขบคิดและจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญดูแล้ว
3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จ เพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการตนเอง
4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of Results Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ และเมื่อทราบผลการตัดสินใจหรือการกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก
5. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipational of Future Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว (Long-Range planning) และเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational skill) ข้อนี้ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าที่เพียงพอ แต่เป็นลักษณะที่จะทำให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการเลือกผู้ร่วมงานนั้นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเลือกผู้ที่มีความสามารถในงานนั้นมากกว่าที่จะเลือกเพื่อนฝูงหรือผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างอื่น

การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แม้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีการเริ่มต้นจากการศึกษากับเด็กทั่ว ๆ ไป (พิเชษฐ ชัยเลิศ. 2548: 13) ซึ่งภาษาและธรรมชาติของเด็กกับนักกีฬาก็มีกิจกรรมความเข้มข้นของกีฬาต่างกันไป การใช้แบบสอบถามที่มีความเฉพาะกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จึงเป็นเรื่องที่เหมาะสมกว่าการศึกษา และพัฒนาแบบสอบถาม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของ สมบัติ กาญจนกิจ และนพรัตน์ เอี่ยมผดุง (สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทฤทธิ์. 2542) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีเป้าหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักกีฬา โดยมีการนำไปทดสอบค่าความเชื่อมั่นในการศึกษากับนักกีฬามาแล้ว พบว่ามีค่าที่ยอมรับได้ ($r=.84$) และมีจำนวนข้อคำถาม 31 ข้อที่มีคุณลักษณะประกอบ 6 ด้านได้แก่

1. ด้านความทะเยอทะยานหมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่มีความต้องการจะให้ตนประสบผลสำเร็จ โดยการตั้งความคาดหวังไว้สูงแม้ว่าการกระทำนั้น จะขึ้นอยู่กับการมีโอกาสมีความมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ต้องการให้ได้ เพื่อให้ตนไปสู่ฐานะที่สูงขึ้นดีเด่นเหนือคนอื่น ให้คนอื่นรู้จักด้วยผลงาน เลือกทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันหรือฝึกความชำนาญ และต้องการชัยชนะเมื่อมีการแข่งขัน
2. ด้านความกระตือรือร้นหมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่เต็มใจเอาใจใส่และตั้งใจในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา มีความพยายามไม่ทอดทิ้งที่จะปฏิบัติให้สำเร็จ อดทนฝึกทักษะที่ยากได้เป็นเวลานาน จะคำนึงถึงเวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว และคิดว่างานทุกอย่างจะสำเร็จด้วยความตั้งใจจึงไม่ใช่โอกาสอันวยให้
3. ด้านความกล้าเสี่ยงหมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่มีต่อการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวที่จะทำในสิ่งที่เป็นไปได้ โดยเลือกการฝึกทักษะที่ยากเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง กล้าที่จะปฏิบัติให้สำเร็จมากกว่ากลัวความล้มเหลว และหวั่นเกรงต่ออุปสรรคใด ๆ
4. ด้านความรับผิดชอบต่องานหมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่มีต่อความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตนเอง มีความต้องการข้อมูลย้อนกลับของงานที่ทำ พยายามฝึกทักษะของตนให้ดีและรักษาคุณภาพของงานเพื่อให้เป็นที่รู้จักแก่คนอื่น เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะหรือมีผู้เข้ามารบกวนก็จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ

5. ด้านการวางแผนหมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของบุคคลในด้านกีฬาที่มีระบบการทำงานรู้จักตั้งเป้าหมายและการวางแผนระยะยาวถึงเห็นการไกล และมีความคาดหวังในผลสำเร็จของงาน

6. ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตนหมายถึง ลักษณะที่นักกีฬารู้จักตนเอง เป็นตัวของตัวเองสามารถกำหนดข้อสนับสนุนทางความคิด และกำหนดข้อสนับสนุนของกลุ่ม โดยการให้ประสบการณ์เข้าร่วมกลุ่มและร่วมอภิปรายในกลุ่มย่อย เพื่อให้เกิดการยอมรับและเกิดกำลังใจในผลงาน และเมื่อทำกิจกรรมใด ๆ ก็มุ่งหวังให้บรรลุมาตรฐานของตนโดยไม่มีจุดมุ่งหมายที่รางวัลหรือชื่อเสียง

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นผู้ที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์พื้นฐานทั้ง 6 ด้านดังกล่าวข้างต้นแล้วจึงจะประสบผลสำเร็จที่ตั้งไว้

ประวัติกีฬาญูโด

กีฬาญูโด เป็นกีฬาสากลที่มีผู้นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายไปในทุกทวีป ซึ่งจะเห็นได้ว่ากีฬาญูโดมีการจัดการแข่งขันในทุกระดับ ทุกวัย ทุกเพศ ไม่ว่าจะเป็นระดับเยาวชน ระดับเยาวชนระดับนักเรียน ระดับอุดมศึกษา ระดับประเทศ หรือระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันญูโดชิงแชมป์โลก เป็นต้น อย่างไรก็ตามกีฬาญูโดมีรากฐานทางประวัติศาสตร์มาจากประเทศญี่ปุ่น โดยรัฐบาลทหารที่ก่อตั้งขึ้นสมัยโตกูงาวะ อียาสึ ในปี ค.ศ. 1603 และสืบเนื่องจนถึงช่วงปลายศตวรรษที่ 19 นับว่าเป็นยุคของความเสื่อมโทรมช่วงสุดท้ายของระบบศักดินาแบบทหารญี่ปุ่น ซึ่งมีสาเหตุมาจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ เนื่องจากผู้นำทางทหารหรือ โชกุน ไม่สามารถทำให้ประเทศแยกตัวออกจากโลกภายนอกได้สำเร็จ ความไม่สงบที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดโคบิโอะ หรือพวกเจ้าของที่ดินที่ร่ำรวยและมีอำนาจต้องการให้ โชกุน คืนอำนาจของประเทศให้กับพระเจ้าจักรพรรดิ สิ่งนี้เกิดขึ้นในช่วงที่เรียกว่า การฟื้นฟูราชวงศ์เมจิ (Meiji-Restoration) ต่อมาโครงสร้างอย่างหลวมๆ ของรัฐบาลทหารของ โชกุน ได้แตกสลายไป และพระเจ้าจักรพรรดิ เมจิได้ขึ้นครองราชย์ในปี ค.ศ. 1868 จุดประสงค์ของการฟื้นฟูได้เสนอให้มีการชำระล้างภายในชาติขึ้น เพื่อกำจัดความอ่อนแอของแผ่นดิน แต่เพื่อเป็นการอุทิศอย่างจริงจังให้กับชาติ พวกเขาไม่ควรกระทำเช่นนั้นต่อไป ดังนั้น ยูยิตสึ จึงหมดไปจากความนิยม ทำให้ยอดนักยูยิตสึในยุคนั้นต้องจัดการแสดงริมถนนเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงิน สิ่งที่เคยรุ่งเรืองครั้งหนึ่งของพวกเขามลายู่ ซึ่งขณะนี้ได้ถูกมองข้ามไป ต่อมา ดร.จิโกโร คาโน (Dr.Jigoro Kano) ใช้ความสามารถ และความพยายามจนทำให้ยูยิตสึรอดพ้นมาจากสมัยฟื้นฟูราชวงศ์เมจิ ได้นำยูยิตสึ มาดัดแปลงแก้ไขตลอดเวลาและได้เรียกวิธีการใหม่นี้ว่าญูโด (ทรงศักดิ์ นุ้ยศิลป์. 2539: 2 - 3)

ประวัติกีฬาญูโดในประเทศไทย

ในปี ค.ศ.1907 (พ.ศ. 2450) ชาวญี่ปุ่น ชื่อ กิโยฟูจิ (Kiyofuji) ได้เข้ามาทำงานในประเทศไทยในบริษัทของชาวญี่ปุ่น ชื่อบริษัทมิทซึบุนเซนไกชา พร้อมทั้งนำเอาวิชาญูตสุเข้ามาเผยแพร่ให้แก่ผู้ร่วมงานได้ฝึกหัดกัน มีชาวญี่ปุ่นอีกหนึ่ง ชื่อ นายเอนโด เป็นทันตแพทย์ชาวญี่ปุ่นมีความรู้ทางญูตสุได้เข้าร่วมเป็นผู้ฝึกสอนเผยแพร่ เป็นที่นิยมในหมู่คนใกล้ชิดคนไทยพอสมควร ซึ่งสมัยนั้นยังเป็นวิชาญูตสุอยู่

ปี ค.ศ.1912 (พ.ศ. 2455) หม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ สวัสดิกุล ได้ทรงศึกษาวิชาญูตสุมาจากประเทศทางยุโรป เมื่อกลับมารับราชการอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศทรงเห็นว่า ญูตสุมีประโยชน์ต่อสังคม มีความประสงค์จะให้มีการศึกษาวิชานี้ในโรงเรียนต่าง ๆ เช่นเดียวกับนานาชาติ จึงทรงนำวิชาญูตสุไปสอนแก่ครู นักเรียน ในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเป็นแห่งแรกในจำนวนนี้มี อาจารย์ทิม อติเปรมานนท์ และ อาจารย์นิยม ทองชิตร์ เข้าศึกษาวิชาญูตสุรวมอยู่ด้วย

ในปี ค.ศ. 1937 (พ.ศ. 2480) สถาบันโคโดกันญูโดแห่งประเทศไทยมีผู้สนใจวิชาญูโดเป็นจำนวนมาก จึงได้ส่งนักญูโดที่มีคุณวุฒิชั้นสูงจำนวน 5 คน มาเยี่ยมเยียนและเผยแพร่วิชาญูโดตามมาตรฐานที่ถูกต้องให้โดยเปิดสอนและสาธิตเป็นเวลา 1 สัปดาห์ที่สมาคมอาจารย์สโมสรบริเวณโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และได้เรียกสถานที่ฝึกสอนนี้ว่า “เรนนุกัน” จากการแสดงความสามารถในครั้งนี้ นักญูโดชั้นสูงจากญี่ปุ่นยอมรับ และยกย่องในฝีมือของอาจารย์ทิม อติเปรมานนท์ และอาจารย์หม่อมหลวงพุ่ม กุญชร ณ อยุธยา สถาบันโคโดกันญูโดจึงมอบคุณวุฒิต่างญูโดให้แก่อาจารย์ทั้งสองเป็นนักญูโดสายดำ ชั้น 1 ด้วย

ในปี ค.ศ. 1938 (พ.ศ. 2481) สถาบันเรนนุกัน ซึ่งเป็นสถานที่ฝึกญูโดในประเทศไทยได้จัดส่งนักญูโดไทยจำนวน 5 คน ไปเยี่ยมสถาบันโคโดกัน และ บุต็อกไก ที่ประเทศญี่ปุ่น การไปครั้งนี้ นักญูโดไทยได้แสดงฝีมือจนเป็นที่ยอมรับในความสามารถ สถาบันโคโดกันจึงให้วุฒิสายดำชั้น 1 แก่นักญูโดไทยทั้ง 5 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย นายจำรัส ศุภวงศ์, นายสมศักดิ์ กิตติสาร, นายประจันต์ วัชรปา, นายจิรวัดน์ นาคะโมทย์ และ นายทอง ชุมสาย

ในปี ค.ศ.1955 (พ.ศ.2498) พลตำรวจโทพิชัย กุลละวณิชย์, พลตำรวจตรีมงคล จีระเศรษฐี และอาจารย์สิทธิผล พลาชีวิน ได้ร่วมกันก่อตั้งสมาคมญูโดแห่งประเทศไทยขึ้น และจดทะเบียนอย่างถูกต้อง เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2498 และ ในปี ค.ศ. 1956 (พ.ศ. 2499) สมาคมญูโดแห่งประเทศไทย เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหพันธ์ญูโดแห่งเอเชีย (The Judo Federation of Asia) หลังจากนั้นสมาคมญูโดแห่งประเทศไทย ได้ส่งนักกีฬาญูโดเข้าร่วมการแข่งขันระหว่างชาติเสมอ (ทองคำดี นุ้ยศิลป์.

ประวัติการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2551: ออนไลน์)

รัฐบาลได้ตระหนักความสำคัญของเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ เยาวชนควรจะได้รับการศึกษา อบรม และฝึกฝนให้เจริญงอกงามทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับเยาวชนไว้อย่างชัดเจนในแผนพัฒนาเยาวชนแห่งชาติ อันเป็นส่วนหนึ่งของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525 – 2529) ซึ่งจะเป็นหนทางในการพัฒนาคุณภาพของเยาวชนไทยให้มีความเพียบพร้อมทุกด้านจากการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในเรื่องนี้อย่างแน่ชัด คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2527 เห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ เป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการกีฬาของชาติให้ขยายไปทั่วประเทศและเน้นถึง สุขภาพพลานามัย ปลุกฝังให้เยาวชนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย และที่สำคัญยิ่งเพื่อเป็นแผนรองรับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติทำให้เกิดนักกีฬาทีมชาติต่อไป

ดังนั้นกีฬาเยาวชนแห่งชาติได้เริ่มการแข่งขันขึ้นโดยมีการแข่งขันทั้งสิ้น 7 ประเภทได้แก่ กรีฑาบาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล และ วอลเลย์บอล เริ่มการแข่งขันตั้งแต่ วันที่ 26 เมษายน พ.ศ.2528 ณ จังหวัดนครราชสีมา โดยจัดขึ้นต่อเนื่องทุกปี และได้สลับหมุนเวียนการเป็นเจ้าภาพใน การจัดการแข่งขันและได้เพิ่มชนิดกีฬาขึ้นจนกระทั่งในการจัด การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่11 ณ จังหวัดสงขลา ได้เพิ่มกีฬายูโดขึ้นจนถึงปัจจุบัน

รายชื่อจังหวัดเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1 – 23

ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 26 เมษายน – 2 พฤษภาคม 2528	จังหวัดนครราชสีมา
ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 18 – 24 มิถุนายน 2529	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 19 – 25 มีนาคม 2530	จังหวัดสุรินทร์
ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 6 – 12 พฤษภาคม 2531	จังหวัดเชียงราย
ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 4 – 10 พฤษภาคม 2532	จังหวัดราชบุรี
ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 25 – 31 มีนาคม 2533	จังหวัดภูเก็ต
ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 18 – 24 มกราคม 2534	จังหวัดตรัง
ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 26 มีนาคม – 1 เมษายน 2535	จังหวัดศรีสะเกษ
ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 22 – 29 มีนาคม 2536	จังหวัดจันทบุรี
ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 21 – 28 มีนาคม 2537	จังหวัดพิษณุโลก
ครั้งที่ 11 ระหว่างวันที่ 21 – 28 มีนาคม 2538	จังหวัดสงขลา
ครั้งที่ 12 ระหว่างวันที่ 19 – 26 พฤษภาคม 2539	จังหวัดกำแพงเพชร

ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 8 – 15 มิถุนายน 2540	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 19 – 26 มิถุนายน 2541	จังหวัดอุดรธานี
ครั้งที่ 15 ระหว่างวันที่ 18 – 25 มีนาคม 2542	จังหวัดยะลา
ครั้งที่ 16 ระหว่างวันที่ 19 – 25 มีนาคม 2543	จังหวัดสุรินทร์
ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 24 – 31 มีนาคม 2544	จังหวัดแพร่
ครั้งที่ 18 ระหว่างวันที่ 24 – 31 มีนาคม 2545	จังหวัดพังงา
ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 19 – 29 มีนาคม 2546	จังหวัดเพชรบุรี
ครั้งที่ 20 ระหว่างวันที่ 20 – 31 มีนาคม 2547	จังหวัดสุโขทัย
ครั้งที่ 21 ระหว่างวันที่ 19 – 31 มีนาคม 2548	จังหวัดชัยภูมิ
ครั้งที่ 22 ระหว่างวันที่ 19 – 31 มีนาคม 2549	จังหวัดลำปาง
ครั้งที่ 23 ระหว่างวันที่ 20 – 31 มีนาคม 2550	จังหวัดสุราษฎร์ธานี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

อมอเรส; และฮอร์น (Amorase; & Horn. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพการศึกษาว่าสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อน และหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน การวิจัยพบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

ไวท์; และแซลลี่ (White; & Sally. 1996: 4-18) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของเพศที่มีผลกระทบต่อทางการกีฬาและแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ซึ่งใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาในการทดสอบ และอธิบายถึงความแตกต่างเจตคติเกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ผลการศึกษาพบว่าเยาวชนที่มีความสามารถในการแข่งขันคือ กลุ่มวิทยาลัยมีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองกลุ่มอื่นๆ และพบว่าเพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศมีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งปรากฏจากคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานมีความมั่นคงต่อเจตคติ ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จและเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

แจ๊คโกล่า (Jaakola. 2002: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจการออกกำลังกาย เป้าหมาย และความสามารถทางการกีฬา ของนักเรียนอันมีผลมาจากการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน

พลศึกษาในโรงเรียนการวิเคราะห์แรงจูงใจในการออกกำลังกายการหล่อหลอมเป้าหมาย และความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนที่ได้รับมอบหมาย หรือเพิ่มกิจกรรมระหว่างชั้นเรียนพลศึกษา นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนา และการจัดทำเอกสารสำหรับโปรแกรมที่จะใช้ในการทดลอง โดยวิธีการนี้ประกอบด้วยการประชุมครูในแต่ละสัปดาห์ กลุ่มทดลอง นักเรียนเกรด 9 จำนวน 178 คน สอนโดยครู 4 คน กลุ่มควบคุมมีนักเรียนจำนวน 259 คน สอนโดยครู 5 คน การศึกษานี้เป็นแบบกึ่งการทดลองที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่เป็นภาษาฟินแลนด์ เกี่ยวกับแรงจูงใจทางการกีฬา แบบสอบถามความสามารถทางการกีฬา (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแบบสอบถาม PSPP) และแบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จ การวิเคราะห์เชิงยืนยัน ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า แบบสอบทั้ง 3 แบบเชื่อถือได้

จากผลการวิเคราะห์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองมีการเพิ่มแรงจูงใจน้อยที่สุดขณะที่กลุ่มควบคุมมีระดับของแรงจูงใจลดลงนอกจากนี้หลังจากการปรับระดับความแตกต่างในตอนต้น นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรับรู้ได้ว่าตัวเองมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับงานมากกว่า กลุ่มควบคุมมีการลดเรื่องของกฎเกณฑ์จากรายงาน ขณะที่ในกลุ่มทดลองชายหญิงการขาดแรงจูงใจลดน้อยลงที่สุด เด็กชายในกลุ่มควบคุมขาดแรงจูงใจเพิ่มขึ้นปานกลาง ขณะที่เด็กหญิงขาดแรงจูงใจลดลงเล็กน้อย ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนหากให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนพลศึกษา และผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการสอนที่เพิ่มบรรยากาศการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในการเรียนพลศึกษานั้นเหมาะที่จะนำมาใช้

งานวิจัยในประเทศ

วิทยา ศรีสมุทร (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการออกกำลังกายของนักกีฬามวยไทยอาชีพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักมวยไทยอาชีพที่เป็นแชมป์ และรองแชมป์ ทุกทุกระดับชั้น จากการจัดอันดับมวยไทยประจำปีเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 ของเวทีมวยลุมพินี และเวทีมวยราชดำเนิน จำนวน 184 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ วัชรระ คำเพ็ง (2537: 52-54) และแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการออกกำลังกายผลการวิจัยพบว่า

1. นักมวยไทยอาชีพ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ระดับสูง
2. นักมวยไทยอาชีพ มีทัศนคติต่อการออกกำลังกายอยู่ในระดับดี
3. นักมวยเวทีลุมพินี และนักมวยเวทีราชดำเนิน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักมวยเวทีลุมพินี และนักมวยเวทีราชดำเนิน มีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย

ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักมวยที่มีอันดับสูงและนักมวยที่มีอันดับต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักมวยที่มีอันดับสูงและนักมวยที่มีอันดับต่ำ มีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการออกกำลังกายของนักกีฬามวยไทยอาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.49$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ไตรลักษณ์ คำนิล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นทั้ง 6 ด้าน ระหว่าง นักกีฬามวยสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับของมหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และเปรียบเทียบแรงจูงใจทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยรัฐบาล ด้านสุขภาพอนามัยมีแรงจูงใจอยู่ระดับมากที่สุด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคตมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคตมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน

3.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการการสร้งแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับนักกีฬาทุกระดับอุดมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสร้างเกณฑ์ปกติแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับนักกีฬาทุกระดับอุดมศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทุกระดับเพศชายและหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2546 จำนวนทั้งสิ้น 300 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดเป็นสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับนักกีฬาทุกระดับอุดมศึกษา สร้างขึ้นโดยหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) หาอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25% หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) และสร้างเกณฑ์ปกติโดยใช้คะแนน “ที”

ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทุกองค์ประกอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่ระดับความ

มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีอำนาจจำแนกรายข้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในแต่ละองค์ประกอบมีค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณด้วยสูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาอยู่ระหว่าง .08 ถึง .89 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .97 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนเกณฑ์ปกติมีการกระจายแบบกะเนน”ที่”

พิเชษฐ ชัยเลิศ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักกีฬาคนพิการตัวแทนทีมชาติไทย ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักกีฬาคนพิการตัวแทนทีมชาติไทย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นคนพิการตัวแทนทีมชาติไทย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนพาราเกมส์ครั้งที่ 2 ณ ประเทศเวียดนาม จำนวน 84 คนแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้ดัดแปลงจากแบบสอบถามการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของ สมบัติ กาญจนกิจ; และนพรัตน์ เอี่ยมผดุง (2539 : 101-107) ใช้วัดระดับของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาและเปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านกีฬาใน 5 ชนิดกีฬา ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (r) เท่ากับ .84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาคนพิการตัวแทนทีมชาติไทย มีระดับของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า นักกีฬาคนพิการตัวแทนทีมชาติไทย มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาอยู่ในระดับสูง 5 ด้านคือ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความกล้าเสี่ยง ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน อยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการวางแผน และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาใน 5 ชนิดกีฬาพบว่า กีฬาทั้ง 5 ชนิดมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรตระหนักว่า นักกีฬาคนพิการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงเช่นเดียวกับการฝึกซ้อมหรือการปฏิบัติที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับนักกีฬาคนพิการจึงสามารถทำได้เช่นเดียวกับที่ปฏิบัติกับนักกีฬาปกติ

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้ง งานการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นประโยชน์ช่วยให้เข้าใจในการกระทำของมนุษย์ในการที่จะไปถึง ซึ่งจุดประสงค์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ และใช้ในทางสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดในการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้วิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักกีฬาญูโด ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวนนักกีฬาทั้งสิ้น 360 คน โดยแบ่ง เป็นนักกีฬาชายจำนวน 180 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 324 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 90 แบ่งเป็นนักกีฬาชาย 162 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 162 คน ได้มาจากการเลือก กลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เลือกนักกีฬาญูโดที่ประสบผลสำเร็จ จากนักกีฬาญูโดที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
2. สุ่มนักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ จากนักกีฬาญูโดที่ได้รับเหรียญรางวัลในการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งชายและหญิง และจากทุกรุ่นในการแข่งขัน ร้อยละ 14 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
3. เลือกนักกีฬาจากแต่ละรุ่น โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านกีฬาของ สมบัติ กาญจนกิจ และนพรัตน์ เอี่ยมผดุง (สมบัติ กาญจนกิจ; และ สมหญิง จันทุไทย. 2542: 127; อ้างอิงจาก สมบัติ กาญจนกิจ และนพรัตน์ เอี่ยมผดุง. 2539) เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นคำถามแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ด้านความทะเยอทะยาน (Ambition)
2. ด้านความกระตือรือร้น (Enthusiasm)
3. ด้านความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)
4. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility)
5. ด้านการวางแผน (Planning)
6. ด้านการมีเอกลักษณ์เฉพาะตน (Individuality)

มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คือ มากที่สุด
- 4 คือ มาก
- 3 คือ ปานกลาง
- 2 คือ น้อย
- 1 คือ น้อยที่สุด

ขั้นตอนสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีการสร้างข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากนักกีฬา 유도และผู้ฝึกสอน
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากนั้นนำมาเป็นแบบสอบถามโดยแยกลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านความทะเยอทะยาน

ด้านความกระตือรือร้น ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านการวางแผนงาน
ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน

4. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชน
แห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ให้คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์พิจารณา ตรวจสอบ
ความถูกต้องเนื้อหาและแก้ไขข้อความต่างๆ

5. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ได้ผ่านคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ตรวจสอบแล้วไปแก้ไขปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณา
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) และพิจารณาเนื้อหาและข้อความให้เหมาะสม
นำแบบสอบถามมาปรับปรุง และแก้ไขเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์พิจารณา
ตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเป็นปรนัย (Objective)
นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักกีฬาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนเพื่อหา
ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค
(Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91

7. นำแบบสอบถามการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชน
แห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์
สมาคมญูโดแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้ฝึกสอนกีฬาญูโดของจังหวัดต่าง ๆ ที่ผ่านรอบ
คัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

2. แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และผู้ช่วยวิจัยให้แก่นักกีฬาญูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชน
แห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน

4. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์แจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลแรงงูใจไฟ้สั้มฤทธิ์ของนักกีฬายูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ทั้ง 6 ด้าน นำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบสอบถาม
3. การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแรงงูใจไฟ้สั้มฤทธิ์ของนักกีฬายูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ตามเกณฑ์ดังนี้ (นพรัตน์ เอี่ยมผดุง. 2539: 30)
 - 4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับแรงงูใจไฟ้สั้มฤทธิ์สูงมาก
 - 3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับแรงงูใจไฟ้สั้มฤทธิ์สูง
 - 2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับแรงงูใจไฟ้สั้มฤทธิ์ปานกลาง
 - 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับแรงงูใจไฟ้สั้มฤทธิ์ต่ำ
 - 1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับแรงงูใจไฟ้สั้มฤทธิ์ต่ำมาก
4. เปรียบเทียบระดับแรงงูใจไฟ้สั้มฤทธิ์ของนักกีฬายูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง และนักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จกับนักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ โดยการทดสอบค่า “ที” (t-test Independent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาผู้ใดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี มาวิเคราะห์แต่ละด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับแรงจูงใจ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จกับนักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ โดยใช้สถิติ t-test Independent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 324)

รายการ	f	%
1. เพศ		
ชาย	162	50.00
หญิง	162	50.00
2. ผลการแข่งขัน		
ประสบผลสำเร็จ	72	22.22
ไม่ประสบผลสำเร็จ	252	77.78
2. การศึกษา		
ประถมศึกษาตอนปลาย	125	38.58
มัธยมศึกษาตอนต้น	169	52.16
มัธยมศึกษาตอนปลาย	18	5.56
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1	0.31
อนุปริญญา	9	2.78
ปริญญาตรี	2	0.62
รวม	324	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 324 คน เป็นนักกีฬาชายและหญิง จำนวน 162 คน เท่ากัน และเป็นนักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และไม่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 52.16

ตอนที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี มาวิเคราะห์แต่ละด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับของแรงจูงใจ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตาราง 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความทะเยอทะยาน (n = 324)

รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้าเล่นกีฬาเพราะต้องการเป็นเหมือนนักกีฬาคนเก่งของข้าพเจ้า	3.89	0.98	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าตั้งความหวังไว้ว่าจะเป็นผู้ชนะเลิศให้ได้	4.22	0.87	สูง
3. เมื่อตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการฝึกซ้อมและการแข่งขันไว้แล้ว ข้าพเจ้าพยายามทำให้ได้ตามที่ตั้งไว้	4.21	0.77	สูง
4. ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมอย่างหนัก เพื่อชนะคู่ต่อสู้ที่เก่งกว่าให้ได้	4.25	0.76	สูง
5. ข้าพเจ้าฝึกซ้อมอย่างหนักเพราะต้องการให้ประสบความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว	4.30	0.77	สูง
รวม	4.17	0.63	สูง

จากตาราง 2 แสดงว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความทะเยอทะยาน โดยรวมมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{x}=4.17$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ ข้าพเจ้าฝึกซ้อมอย่างหนักเพราะต้องการให้ประสบความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ($\bar{x}=4.30$, S.D.=0.77)

ตาราง 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความกระตือรือร้น (n = 324)

รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้าพยายามฝึกด้วยตนเองจนกว่าจะเกิดทักษะตามที่ต้องการ	3.89	0.84	สูง
2. ข้าพเจ้าเชื่อว่าความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ	4.48	0.65	สูง
3. ข้าพเจ้าตั้งใจฝึกซ้อม แข่งกับเวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว	4.00	0.79	สูง
4. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีความตั้งใจอย่างจริงจังในการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จด้านกีฬาอย่างแน่นอน	4.48	0.71	สูง
รวม	4.21	0.55	สูง

จากตาราง 3 แสดงว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความกระตือรือร้น โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{x}=4.21$, S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด คือ ข้าพเจ้าเชื่อว่าความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีความตั้งใจอย่างจริงจังในการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จด้านกีฬาอย่างแน่นอน ($\bar{x}=4.48$, S.D.=0.65, 0.71)

ตาราง 4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความกล้าเสี่ยง (n = 324)

รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการเล่นกีฬาที่ซับซ้อนเป็นสิ่งท้าทาย	4.10	0.83	สูง
2. เมื่อฝึกทักษะที่ง่ายเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าต้องการฝึกทักษะที่ยากยิ่งกว่าขึ้นไปอีก	4.24	0.68	สูง
3. ในการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าชอบฝึกซ้อมกับคู่ซ้อมที่มีฝีมือสูงกว่า	4.21	0.80	สูง
รวม	4.18	0.62	สูง

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความกล้าเสี่ยง โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ เมื่อฝึกทักษะที่ง่ายเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าต้องการฝึกทักษะที่ยากยิ่งกว่าขึ้นไปอีก ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.62)

ตาราง 5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง (n = 324)

รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ข้าพเจ้าฝึกอย่างหนักและฝึกนอกเวลาเพื่อต้องการให้ทักษะกีฬาของข้าพเจ้าได้มาตรฐาน	3.69	0.90	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าชอบที่จะให้ผู้ฝึกสอน หรือ เพื่อนร่วมทีมติชมการเล่นของข้าพเจ้า	3.98	0.84	ปานกลาง
3. ไม่ว่าจะมีความอุปสรรคใด ๆ ข้าพเจ้าก็จะตั้งใจฝึกซ้อมอย่างเต็มที่จนกว่าจะประสบความสำเร็จ	4.12	0.78	สูง
4. แม้จะพ่ายแพ้ต่อคู่ต่อสู้ข้าพเจ้าก็จะพยายามยิ่งขึ้นเพื่อแข่งขันอีก	4.33	0.75	สูง
5. แม้ไม่มีผู้ควบคุมการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าก็จะฝึกซ้อมตามโปรแกรม	4.00	0.81	สูง
รวม	4.02	0.61	สูง

จากตาราง 5 แสดงว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยรวมมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{x}=4.02$, S.D.=0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด คือ แม้จะพ่ายแพ้ต่อคู่ต่อสู้ข้าพเจ้าก็จะพยายามยิ่งขึ้นเพื่อแข่งขันอีก ($\bar{x}=4.33$, S.D.=0.75)

ตาราง 6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการวางแผน (n = 324)

รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การที่ข้าพเจ้าเป็นนักกีฬาเพราะข้าพเจ้าต้องการมีชื่อเสียง เกียรติยศ และเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.73	1.05	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าตั้งใจเป้าหมาย การฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันกีฬาไว้เสมอ	4.12	0.82	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบวางแผนการฝึกด้วยตนเอง	3.40	1.05	ต่ำ
4. ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมให้ดีที่สุดเพื่ออนาคตของข้าพเจ้า	4.28	0.71	สูง
รวม	3.88	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการวางแผน โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมให้ดีที่สุดเพื่ออนาคตของข้าพเจ้า ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.71)

ตาราง 7 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน (n = 324)

รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. เมื่อข้าพเจ้าเล่นผิดพลาด ข้าพเจ้าจะพยายามคิดพิจารณาแก้ไขปัญหา เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า	4.23	0.68	สูง
2. ข้าพเจ้าจะประเมินผลหลังการแข่งขันเพื่อนำไปปรับปรุงการฝึกซ้อมสำหรับการแข่งขันครั้งต่อไป	4.09	0.72	สูง
3. ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าแข่งขัน ข้าพเจ้ามั่นใจว่าฉันมาจากความสามารถและความพยายามของข้าพเจ้าอย่างแท้จริง	4.13	0.75	สูง
4. ข้าพเจ้าฝึกซ้อมกีฬาเต็มความสามารถทุกครั้งโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนใด ๆ	3.90	0.90	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าสามารถเป็นผู้นำในการฝึกซ้อมกีฬา หรือทำหน้าที่ควบคุมทีมแทนผู้ฝึกสอนในยามจำเป็นได้	3.62	1.02	ปานกลาง
รวม	3.99	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.99$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด คือ เมื่อข้าพเจ้าเล่นผิดพลาด ข้าพเจ้าจะพยายามคิดพิจารณาแก้ไขปัญหา เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า ($\bar{x}=4.13$, S.D.=0.75)

ตาราง 8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี (n = 324)

รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านความทะเยอทะยาน	4.17	0.63	สูง
2. ด้านความกระตือรือร้น	4.21	0.55	สูง
3. ด้านความกล้าเสี่ยง	4.18	0.62	สูง
4. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	4.02	0.61	สูง
5. ด้านการวางแผน	3.88	0.70	ปานกลาง
6. ด้านการมีเอกลักษณ์เฉพาะตน	3.99	0.60	ปานกลาง
รวม	4.07	0.52	สูง

จากตาราง 8 แสดงว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.52)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จกับนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยใช้สถิติ t-test Independent

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n=162)		หญิง (n=162)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านความทะเยอทะยาน	4.16	0.65	4.19	0.62	-0.42	.674
2. ด้านความกระตือรือร้น	4.23	0.55	4.20	0.56	0.48	.635
3. ด้านความกล้าเสี่ยง	4.17	0.62	4.19	0.61	-0.21	.834
4. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	3.97	0.64	4.07	0.58	-1.53	.127
5. ด้านการวางแผน	3.88	0.69	3.89	0.72	-0.20	.843
6. ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน	3.93	0.59	4.05	0.60	-1.76	.080
รวม	4.05	0.52	4.10	0.51	-0.83	.408

จากตาราง 9 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม นักกีฬาชาย มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 4.05 (S.D.=0.52) และนักกีฬาหญิง มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 4.10 (S.D.=0.51) เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตัวแปรผลการแข่งขัน

รายการ	สำเร็จ (n=72)		ไม่สำเร็จ (n=252)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านความทะเยอทะยาน	4.32	0.61	4.13	0.64	2.29*	.023
ด้านความกระตือรือร้น	4.30	0.57	4.19	0.55	1.47	.143
ด้านความกล้าเสี่ยง	4.25	0.61	4.16	0.62	0.99	.325
ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	4.15	0.65	3.99	0.60	1.97*	.049
ด้านการวางแผน	4.04	0.73	3.84	0.69	2.12*	.035
ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน	4.09	0.64	3.96	0.58	1.65	.100
รวม	4.19	0.53	4.04	0.51	2.18*	.030

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม นักกีฬาฟุตบอลที่ประสบ ผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 4.19 (S.D.=0.53) และนักกีฬาฟุตบอลที่ไม่ประสบ ผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 4.04 (S.D.=0.51) เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักกีฬาฟุตบอลที่ประสบผลสำเร็จ และนักกีฬาฟุตบอลที่ไม่ประสบผลสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความทะเยอทะยาน ด้านความรับผิดชอบ ต่อตนเอง และด้านการวางแผน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดที่ประสบผลสำเร็จและ ไม่ประสบผลสำเร็จ ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาญูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬายาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 324 คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 90 แบ่งเป็นนักกีฬาชาย 162 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 162 คน ได้มาจากการเลือก กลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 เพศ ได้แก่ ชาย และ หญิง
 - 1.2 ผลการแข่งขัน ได้แก่ นักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จ และนักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโด

สมมุติฐานในการวิจัย

1. เพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดในการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน
2. นักกีฬาที่ได้รับผลการแข่งขันต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดในการแข่งขัน กีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของ สมบัติ กาญจนกิจ; และนพรัตน์ เอี่ยมผดุง (สมบัติ กาญจนกิจ; และ สมหญิง จันทุไทย. 2542: 127; อ้างอิงจาก สมบัติ กาญจนกิจ; และนพรัตน์ เอี่ยมผดุง. 2539) เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาญูโดในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความกล้าเสี่ยง ความรับผิดชอบต่อตนเอง การวางแผน และการมีเอกลักษณ์เฉพาะตน มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์สมาคม 유도แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้ฝึกสอนกีฬา ยูโดของจังหวัดต่าง ๆ ที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี
2. แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และผู้ช่วยวิจัยให้แก่ นักกีฬา ยูโดในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน
4. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์แจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ
2. นำข้อมูลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา ยูโดในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ทั้ง 6 ด้าน นำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบสอบถาม
3. การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา ยูโดในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ตามเกณฑ์ดังนี้ (นพรัตน์ เอี่ยมผดุง. 2539: 30)
 - 4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมาก
 - 3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
 - 2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง
 - 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
 - 1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมาก
4. เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา ยูโดในการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง และนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จกับนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยการทดสอบค่า “ที” (t-test Independent)

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 324 คน เป็นนักกีฬา 유도 ชายและหญิง จำนวน 162 คน เท่ากัน และเป็นนักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และไม่ประสบผลสำเร็จ 252 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 52.16

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도 ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

2.1 ด้านความทะเยอทะยาน โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ ข้าพเจ้าฝึกซ้อมอย่างหนักเพราะต้องการให้ประสบความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.77)

2.2 ด้านความกระตือรือร้น โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ ข้าพเจ้าเชื่อว่าความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีความตั้งใจอย่างจริงจังในการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จด้านกีฬาอย่างแน่นอน ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.65, 0.71)

2.3 ด้านความกล้าเสี่ยง โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.18$, S.D.=0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ เมื่อฝึกทักษะที่ง่ายเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าต้องการฝึกทักษะที่ยากยิ่งกว่าขึ้นไปอีก ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.62)

2.4 ด้านความรับผิดชอบต่องาน โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ แม้จะพ่ายแพ้ต่อคู่ต่อสู้ข้าพเจ้าก็จะพยายามยิ่งขึ้นเพื่อแข่งขันอีก ($\bar{X}=4.33$, S.D.=0.75)

2.5 ด้านการวางแผน โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมให้ดีที่สุดเพื่ออนาคตของข้าพเจ้า ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.71)

2.6 ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด คือ เมื่อข้าพเจ้าเล่นผิดพลาด ข้าพเจ้าจะพยายามคิดพิจารณาแก้ไขปัญหา เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.75)

2.7 รวมทุกด้าน โดยรวม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.52)

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักกีฬาฟุตบอลชายกับนักกีฬาฟุตบอลหญิง และนักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จกับนักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ

3.1 ตามตัวแปรเพศ ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม นักกีฬาฟุตบอลชาย มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 4.05 (S.D.=0.52) และนักกีฬาฟุตบอลหญิง มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 4.10 (S.D.=0.51) เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักกีฬาฟุตบอลชาย และนักกีฬาฟุตบอลหญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ตามตัวแปรผลการแข่งขัน ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม นักกีฬาฟุตบอลชายที่ประสบผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 4.19 (S.D.=0.53) และนักกีฬาฟุตบอลชายที่ไม่ประสบผลสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เท่ากับ 4.04 (S.D.=0.51) เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักกีฬาฟุตบอลชายที่ประสบผลสำเร็จ และนักกีฬาฟุตบอลชายที่ไม่ประสบผลสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความทะเยอทะยาน ด้านความรับผิดชอบ ต่อตนเอง และด้านการวางแผน

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลชายในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านความทะเยอทะยาน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวม นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ ข้าพเจ้าฝึกซ้อมอย่างหนักเพราะต้องการให้ประสบความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว แสดงให้เห็นว่านักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องทำการฝึกซ้อมทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจให้มีความสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะเข้าร่วมในการแข่งขันรายการดังกล่าว ซึ่งส่งผลทำให้นักกีฬาเกิดความมุ่งมั่น และความเพียรพยายามเพื่อทำให้ตนเองไปสู่เป้าหมายหรือความสำเร็จที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ เมอร์เรย์ (พิเชษฐ ชัยเลิศ. 2548: 10; อ้างอิงจาก Murray. 1964: 266) ที่ได้กล่าวถึงความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะกระทำในสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ และยังตรงกับทฤษฎีแรงจูงใจของ ฮาเตอร์ (Harter's Competence Motive Theory) (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 28; อ้างอิงจาก Harter. n.d.) ที่อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือแรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถ มีความพยายามที่อยากจะทำสิ่งที่อยากขึ้น

(Mastery) และต้องมีความต้องการที่จะฝึกสิ่งที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ โดยรับรู้ว่าคุณเองประสบความสำเร็จ และสามารถทำในสิ่งที่ยากขึ้นได้ แต่ในทางตรงกันข้ามนักกีฬาไม่ยอมทำสิ่งที่ยากขึ้นเมื่อรับรู้ว่าคุณแล้วจะไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันกีฬา นักกีฬาที่มีความรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะฝึกซ้อมในสิ่งที่ยากขึ้น และมีแรงจูงใจในสิ่งที่ยากขึ้น นอกจากนั้น แบนดูรา (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 27; อ้างอิงจาก Bandura. 1977: 191-192) ได้เสนอว่าการรับรู้ถึงความสำเร็จ (Perceive Success) นักกีฬาควรได้รับการฝึกให้มีการรับรู้ถึงความสำเร็จ ทั้งในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา ที่สำคัญควรเน้นถึงความสำเร็จในความพยายามที่จะเล่นกีฬาอย่างเต็มความสามารถมากกว่าที่จะมุ่งผลแพ้ ชนะ ของการแข่งขันนั้น ๆ เมื่อนักกีฬาได้พยายามที่จะเล่นกีฬาให้สำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ต่อไปควรที่จะกำหนดเป้าหมายให้ยากขึ้นเพื่อนักกีฬาจะได้เพิ่มความพยายามให้มากขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสามารถของนักกีฬาด้วย

ด้านความกระตือรือร้น

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวม นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ ข้าพเจ้าเชื่อว่าความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งสำคัญ และ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีความตั้งใจอย่างจริงจังในการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จด้านกีฬาอย่างแน่นอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักกีฬาผู้ใดที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องมีความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงในการฝึกซ้อมกีฬาอย่างแท้จริง เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในเกมการแข่งขันนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ แมคเคลแลนด์ (เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์. 2547: 27; อ้างอิงจาก McClelland. 1961: 207-208) ที่ได้กล่าวว่าลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความกระตือรือร้น หรือความขยันขันแข็งในการกระทำสิ่งแปลกใหม่ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่ได้ขยันทุกกรณีแต่จะเอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตน เป็นงานที่ใช้สมองขบคิดและจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วง และตรงกับสมบัติ กาญจนกิจ และนพรัตน์ เขียมดุง (สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทุไทย. 2542) ที่กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความกระตือรือร้นว่า หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของนักกีฬาที่เต็มใจเอาใจใส่และตั้งใจในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา มีความพยายามไม่ทอดทิ้งที่จะปฏิบัติให้สำเร็จ อดทนฝึกทักษะที่ยากได้เป็นเวลานาน จะคำนึงถึงเวลาที่ผ่านมาอย่างรวดเร็ว และคิดว่างานทุกอย่างจะสำเร็จด้วยความตั้งใจจึงไม่ใช่โอกาสอันช่วยให้

ด้านความกล้าเสี่ยง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวม นักกีฬาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ เมื่อฝึกทักษะที่ง่ายเสร็จแล้วข้าพเจ้าต้องการฝึกทักษะที่ยากยิ่งกว่า แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่มีความกล้าเสี่ยงและมีความพร้อมที่จะฝึกซ้อมเทคนิคที่มีความยากยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อเป็นการท้าทายความสามารถในการแข่งขันครั้งต่อ ๆ ไป ซึ่งตรงกับ แมคเคลแลนด์ และคณะ (เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์. 2547: 27; อ้างอิงจาก McClelland, et al. 1961: 207-208) ได้กล่าวว่า ลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงนั้นจะต้องกล้าเสี่ยงพอควร มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะไม่พอใจกระทำการสิ่งที่ยาก ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถแต่เลือกกระทำการที่ยากพอเหมาะกับความสามารถของตนและการกระทำการที่ยากได้สำเร็จหรือไม่ก็เสี่ยงจนเกินไปทั้ง ๆ ที่รู้ว่า จะกระทำไม่สำเร็จแต่ก็หวังพึ่งโชค และยังตรงกับ กัลยาณี สนิสุวรรณ (2542: 15) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความต้องการทำงานที่ท้าทายให้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพมาตรฐานสูง ต้องการมีความอิสระในการทำงาน ใช้ความพยายามมุ่งมั่นหาวิธีแก้ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ และมีความพอใจเมื่อพบกับความสำเร็จรู้สึก ผิดหวัง และวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวม นักกีฬาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ แม้จะพ่ายแพ้ต่อคู่ต่อสู้ข้าพเจ้าก็จะพยายามยิ่งขึ้นเพื่อแข่งขันอีก แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาที่มีจิตใจที่เข้มแข็งในการที่จะฝ่าฟันไปให้ถึงความสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ซึ่งก็คือว่าเป็นการรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองอย่างแท้จริง ซึ่งตรงกับ แมคเคลแลนด์ และคณะ (เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์. 2547: 27; อ้างอิงจาก McClelland, et al. 1961: 207-208) ที่กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่าต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ซึ่งผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการตนเอง และยังตรงกับ สมบัติ กาญจนกิจ; และ สมหญิง จันทุไทย (2542) ที่กล่าวว่าความรับผิดชอบต่อตนเองหมายถึง ลักษณะที่แสดงออกของ นักกีฬาที่มีต่อความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตนเอง มีความต้องการข้อมูลย้อนกลับของงานที่ทำ พยายามฝึกทักษะของตนให้ดีและรักษาคุณภาพของงานเพื่อให้เป็นที่รู้จักแก่คนอื่น เมื่องานที่กำลังทำ ถูกขัดจังหวะหรือมีผู้เข้ามารบกวนก็จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ

ด้านการวางแผน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวม นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมให้ดีที่สุดเพื่ออนาคตของข้าพเจ้า แสดงให้เห็นว่านักกีฬา นั้นไม่ชอบที่จะวางแผนการฝึกซ้อมหรือเข้าร่วมการแข่งขันด้วยตนเอง ยังคงต้องการและยอมรับการ ตัดสินใจของผู้ฝึกสอนที่จะเป็นผู้ที่วางแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขันนั้น ๆ มากกว่า ซึ่งตรงกับทฤษฎี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ เมอร์เรย์ (พิเชษฐ์ ชัยเลิศ. 2548: 10; อ้างอิงจาก Murray. 1964: 266) ที่กล่าวว่าความต้องการที่จะยอมรับผู้อาวุโสกว่า เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้ที่อาวุโสกว่าด้วยความ ยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมที่จะให้ความร่วมมือด้วยความยินดีเช่น การยอมรับคำสั่งของผู้ฝึกสอนในเรื่องของการฝึกซ้อมด้านการกีฬา และตรงกับทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของ ฮาเตอร์ (Harter's Competence Motive Theory) (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 28; อ้างอิงจาก Harter. n.d.) ที่กล่าวว่าในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันกีฬา นักกีฬาที่มีความรับรู้หรือ ถูกทำให้รับรู้ว่ามีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะฝึกซ้อมในสิ่งที่ยากขึ้น และมีแรงจูงใจในสิ่งที่ยากขึ้นดังนั้น ผู้ฝึกสอน เพื่อนร่วมทีม และ บุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจึงมีอิทธิพล มากในการช่วยสร้างเสริมการรับรู้ของนักกีฬาว่ามีความสามารถนอกจากนั้น

ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวม นักกีฬามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ เมื่อข้าพเจ้าเล่นผิดพลาด ข้าพเจ้าจะพยายามคิดพิจารณาแก้ไขปัญหา เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า แสดงให้เห็นว่า นักกีฬายังคงเห็นความจำเป็นและยังคงต้องการมี ผู้ฝึกสอนกีฬาในการดูแลแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันในรายการนั้น ๆ มากกว่า ที่จะประเมินผลหรือแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยตนเองเพียงลำพัง เพื่อที่จะนำข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการแข่งขันนั้น ๆ ไปปรับปรุงแก้ไข ซึ่งตรงกับ แบนดูรา (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 27; อ้างอิงจาก Bandura. 1977: 191-192) ที่กล่าวว่าการเล่นแบบประสบการณ์จากบุคคลที่มี อายุ เพศ และระดับความสามารถใกล้เคียงกับนักกีฬา เพื่อเป็นแม่แบบและเปรียบเทียบกับตนเอง นอกจากนั้น แล้วอาจนำประสบการณ์ การแก้ไขปัญหานักกีฬาที่ตนเองเลียนแบบมาใช้กับตนเอง เพื่อสร้าง ความมั่นใจให้กับตนเองขณะฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาช่วยสร้างเสริมการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถ โดยตรงกับทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ ที่กล่าวว่าความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นเช่น การ แข่งขันกีฬาต้องเตรียมการฝึกซ้อมอย่างหนักและยากลำบาก เพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬายูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกได้ดังนี้

เพศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักกีฬายูโดชายและนักกีฬายูโดหญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเป็นนักกีฬาผู้นั้นไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงต่างก็มีเป้าหมาย และความมุ่งมั่น ต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขันเหมือนกัน อีกทั้งในปัจจุบันการกีฬาได้ปิดกั้นผู้หญิง แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีการสนับสนุนให้ผู้หญิงหันมาเล่นกีฬากันมากขึ้น และกีฬาโยโดก็ได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันเช่นกัน จึงทำให้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างก็มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ก็คือต้องการที่จะประสบความสำเร็จในเกมการแข่งขัน และเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ๆ จึงทำให้ผู้ชายและผู้หญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 29) ที่กล่าวว่าในยุคปัจจุบันนั้น มุมมองของการแข่งขันกีฬาของผู้หญิงได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว จากการที่ผู้หญิงได้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันกับผู้ชายในการแข่งขันกีฬาและในการที่จะได้รับคำชมเชยในการกีฬาเช่นกัน

ผลการแข่งขัน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักกีฬาโยโดที่ประสบผลสำเร็จ และนักกีฬาโยโดที่ไม่ประสบผลสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งนักกีฬาโยโดที่ประสบผลสำเร็จมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักกีฬาโยโดที่ไม่ประสบผลสำเร็จ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ประสบผลสำเร็จจะต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูง เพื่อที่จะสามารถนำตนเองไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งตรงกับ โยธิน ศันสนยุทธ (2531: 150) ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ความปรารถนาที่จะทำให้ได้ดีที่สุดและประสบผลสำเร็จ ถ้าเราสามารถตกลงกันได้ว่าใครเป็นคนที่มีความจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เราย่อมรับรู้บางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับคน ๆ นั้นได้ เช่น เรารู้ว่าเขาจะสมัครเป็นอาสาสมัครในกิจกรรมต่าง ๆ เขาจะมีบทบาทมากที่โรงเรียนเขาจะพยายามมากขึ้น เพื่อที่จะได้รับการยกย่องสำหรับพฤติกรรมของเขาและเขาถือว่าเป็นความรับผิดชอบของเขาต่อผลที่เกิดขึ้นในกิจกรรมที่เขามีส่วนร่วมกัน ด้วยเหตุนี้เป็นที่เชื่อกันว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะชนะและสามารถมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่างๆ ดีกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ต่ำ และตรงกับ เฮอร์แมน (พิเชษฐ ชัยเลิศ. 2548: 12; อ้างอิงจาก Herman. 1970: 62) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยานสูง มีความหวังอย่างมาก ว่าตนจะประสบความสำเร็จถึงแม้ว่าผลของการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้น มีความอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน เมื่องานที่กำลังกระทำอยู่ถูกขัดจังหวะหรือถูกผู้อื่นมารบกวน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามต่อไปให้สำเร็จ จะรู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ จะเกิดขึ้น

ได้อย่างรวดเร็วจะคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก ต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากคนอื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดีและผู้ที่มีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ให้ดีอยู่เสมอ ซึ่งตรงกับพิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 60) กล่าวถึงความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาว่า ในการเล่นกีฬานักกีฬาที่เข้ามาร่วมในกิจกรรมย่อมต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จในการกีฬานี้ ถ้ามองอย่างผิวเผินแล้วก็คือชัยชนะ (รู้สึกสำเร็จ) ส่วนความล้มเหลวก็คงเป็นความพ่ายแพ้ (ล้มเหลว) ซึ่งเป็นสิ่งที่ตัวบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมไม่สามารถควบคุมได้ว่าจะประสบความสำเร็จ (ชัยชนะ) เพราะการที่จะได้รับชัยชนะในการกีฬานั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่มักจะอยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้เล่นเสมอ เช่น เพื่อนร่วมทีม คู่แข่ง สภาพแวดล้อม โชค เป็นต้น ความสำเร็จไม่ได้เกิดจากชัยชนะเพียงอย่างเดียว เพราะความไม่สำเร็จในการกีฬาก็เป็นความรู้สึกของบุคคลนั้น ที่เกิดความรู้สึกว่าถ้าได้รับชัยชนะจึงประสบผลสำเร็จ ถ้าพ่ายแพ้จะประสบความล้มเหลว ซึ่งบุคคลอาจจะรู้สึกประสบความสำเร็จโดยที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน (ชนะ, แพ้) เลยก็ได้ การแสดงความสามารถได้เต็มที่ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น การรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าก็อาจถือได้ว่าเป็นความสำเร็จในการกีฬาร่วมกัน โดยที่การประสบผลสำเร็จเช่นนี้จะประสบหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลนั้นเป็นผู้ควบคุม เช่น นักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงกว่านักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จซึ่งจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่า

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักกีฬาที่ไม่ประสบผลสำเร็จ แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีความสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของนักกีฬา ดังนั้นผู้ฝึกสอนกีฬาควรนำเทคนิคจิตวิทยาการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไปใช้ในการฝึกซ้อมนักกีฬา เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการวางแผนและดำเนินการพัฒนาให้นักกีฬาได้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และชิงแชมป์ประเทศไทย
2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทยกับนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
3. ควรทำการศึกษาผลของแรงจูงใจด้านอื่น ๆ เปรียบเทียบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยาณี สนิทสุวรรณ. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ กับผลการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม เครือเจริญโภคภัณฑ์. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยาอุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กำพล พลเยี่ยม. (2537). การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ โดยใช้เบียร์รถกรเป็นการเสริมแรง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เกรียงไกร พร้อมนฤฤทธิ์. (2547). การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับนักกีฬาอายุในระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ไตรลักษณ์ คำนิล. (2546). แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2541). จิตวิทยาทางสังคม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐาน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ทรงศักดิ์ น้อยศิลป์. (2539). ทักษะและวิธีสอนยูโด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นพรัตน์ เอี่ยมผดุง. (2539). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิเชษฐ์ ชัยเลิศ. (2548). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬานักกีฬาคนพิการตัวแทนทีมชาติไทย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- โยธิน ศันสนยุทธ. (2531). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2551). ประวัติกีฬาเยาวชนแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/>
- วิทยา ศรีสมุทร. (2541). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการออกกำลังกายของ นักมวยไทยอาชีพ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทูไทย. (2542). จิตวิทยาการกีฬา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุรัชย์ พันธกำเนิด. (2544). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- Amorase, Tony; & Horn, Thelma S. (1995). A Season-Long Examination of Intrinsic Motivation In First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. NASPSA Abstracts. 17: 20; Human Kinetics Publishers. Inc.
- Hilgard, E. R. (1967). *Introduction to Psychology*. (3rd ed.). New York: Harcourt, Brace and World, Inc.
- Jaakkola, Tiom. (2002). *Changes in Students' Exercise Motivation, Goal Orientation, and Sport Competence as a Result of Modification in School Physical Education Teaching Practices*. Finland: Jyvaskylan Yliopisto.
- McClelland, D.C. (1953). *The Achievement Motive*. NY: Apleton Century Crofts.
- Vidler, D. (1977). "Achievement Motivation" *Motivation in Education*. New York : Academic Press.
- White ;& Sally, A. (1996, December). The Relationship Between Goal Orientation, Beliefs About the Causes of Sport and Success, and Trait Anxiety Among High School, Intercollegiate, and Recreational Sport Participants. *Sport Psychologist*. 10(1): 58-72.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
เรื่อง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도
ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

คำชี้แจง : ข้อความต่าง ๆ ในแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นี้เป็นคำถามของบุคคลเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา 유도 ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ประจำปี 2551 โปรดอ่านแต่ละข้อความและตัดสินใจว่า ในแต่ละความตรงกับความรู้สึกเกี่ยวกับการฝึกซ้อมและการแข่งขันที่เกิดขึ้นกับท่าน มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย หรือน้อยที่สุด และทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกท่าน หรือใกล้เคียงที่สุด ข้อความเหล่านี้ จะไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด อย่าใช้เวลานานเกินไปแต่ละข้อความ โปรดระลึกว่าเป็นการเลือกคำตอบเพื่ออธิบายว่า โดยทั่วไปท่านมีความรู้สึกอย่างไร เมื่อได้ร่วมการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา และความรู้สึกเหล่านั้นตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี มีทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความทะเยอทะยาน (Ambition)
2. ด้านความกระตือรือร้น (Enthusiasm)
3. ด้านความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)
4. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility)
5. ด้านการวางแผน (Planning)
6. ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน (Individuality)

ตอนท้าย 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires) การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

ธรรมรัตน์ ธนพงศ์นรา
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หรือตาราง หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง
ให้สมบูรณ์ตามความเป็นจริง

1. ท่านเป็นนักกีฬาสังกัด (จังหวัด).....

2. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

3. อายุ.....ปี

4. รุ้่น้ำหนักที่แข่งขัน.....

5. ระดับการศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() มัธยมศึกษาตอนปลาย

() ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

() อนุปริญญา

()ปริญญาตรี

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ท่านมีประสบการณ์ในการฝึกกีฬาใดเป็นระยะเวลา.....ปี

7. ผลการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 24

☐ ได้รับเหรียญ.....

☐ ไม่ได้รับเหรียญรางวัล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา 유도ในการแข่งขันกีฬาเยาวชน
แห่งชาติครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านต่างๆ
ทั้ง 6 ด้าน ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงในตารางขวามือให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่เกี่ยวกับ
ข้อความซ้ายมือว่าอยู่ในระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือ น้อยที่สุด

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความทะเยอทะยาน

ข้อ	รายการ	ระดับความรู้สึกที่ตรงกับตัวท่าน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาเพราะต้องการเป็นเหมือนนักกีฬาคนเก่งของข้าพเจ้า					
2.	ข้าพเจ้าตั้งความหวังไว้ว่าจะเป็นผู้ชนะเลิศให้ได้					
3.	เมื่อตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการฝึกซ้อมและการแข่งขันไว้แล้ว ข้าพเจ้าพยายามทำให้ได้ตามที่ตั้งไว้					
4.	ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อชนะคู่ต่อสู้ที่เก่งกว่าให้ได้					
5.	ข้าพเจ้าฝึกซ้อมอย่างหนักเพราะต้องการให้ประสบความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว					

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความกระตือรือร้น

ข้อ	รายการ	ระดับความรู้สึกที่ตรงกับตนเอง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าพยายามฝึกด้วยตนเองจนกว่าจะเกิดทักษะตามที่ต้องการ					
2.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ					
3.	ข้าพเจ้าตั้งใจฝึกซ้อม แข่งกับเวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว					
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีความตั้งใจอย่างจริงจังในการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จด้านกีฬาย่างแน่นอน					

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความกล้าเสี่ยง

ข้อ	รายการ	ระดับความรู้สึกที่ตรงกับตนเอง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการเล่นกีฬาที่ซับซ้อนเป็นสิ่งท้าทาย					
2.	เมื่อฝึกทักษะที่ง่ายเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าต้องการฝึกทักษะที่ยากยิ่งกว่าขึ้นไปอีก					
3.	ในการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าชอบฝึกซ้อมกับคู่ซ้อมที่มีฝีมือสูงกว่า					

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

ข้อ	รายการ	ระดับความรู้สึกที่ตรงกับตนเอง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าฝึกอย่างหนักและฝึกนอกเวลาเพื่อต้องการให้ทักษะกีฬาของข้าพเจ้าได้มาตรฐาน					
2.	ข้าพเจ้าชอบที่จะให้ผู้ฝึกสอน หรือ เพื่อนร่วมทีม ติชมการเล่นของข้าพเจ้า					
3.	ไม่ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ ข้าพเจ้าก็จะตั้งใจฝึกซ้อมอย่างเต็มที่จนกว่าจะประสบความสำเร็จ					
4.	แม้จะพ่ายแพ้ต่อคู่ต่อสู้ข้าพเจ้าก็จะพยายามยิ่งขึ้นเพื่อแข่งขันอีก					
5.	แม้ไม่มีผู้ควบคุมการฝึกซ้อม ข้าพเจ้าก็จะฝึกซ้อมตามโปรแกรม					

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านการวางแผน

ข้อ	รายการ	ระดับความรู้สึกที่ตรงกับตนเอง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	การที่ข้าพเจ้าเป็นนักกีฬาเพราะข้าพเจ้าต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศ และเป็นที่ยอมรับของสังคม					
2.	ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายการฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันกีฬาไว้เสมอ					
3.	ข้าพเจ้าชอบวางแผนการฝึกด้วยตนเอง					
4.	ข้าพเจ้าพยายามฝึกซ้อมให้ดีที่สุดเพื่ออนาคตของข้าพเจ้า					

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน

ข้อ	รายการ	ระดับความรู้สึกที่ตรงกับตนเอง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	เมื่อข้าพเจ้าเล่นผิตพลาด ข้าพเจ้าจะพยายาม คิดพิจารณาแก้ไขปัญหา เพื่อความสำเร็จ ในวันข้างหน้า					
2.	ข้าพเจ้าจะประเมินผลหลังการแข่งขันเพื่อนำไป ปรับปรุงการฝึกซ้อมสำหรับการแข่งขันครั้งต่อไป					
3.	ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าแข่งขัน ข้าพเจ้ามั่นใจว่ามัน มาจากความสามารถและความพยายามของ ข้าพเจ้าอย่างแท้จริง					
4.	ข้าพเจ้าฝึกซ้อมกีฬาเต็มความสามารถทุกครั้ง โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนใด ๆ					
5.	ข้าพเจ้าสามารถเป็นผู้นำในการฝึกซ้อมกีฬา หรือ ทำหน้าที่ควบคุมทีมแทนผู้ฝึกสอนในยามจำเป็นได้					

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี่
อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์
อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. รองศาสตราจารย์ปรีชา ตันเจริญนนท์
ที่ปรึกษาสมาคมยูโดแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
5. อาจารย์กฤษณ์ เชาว์พานิช
กรรมการบริหารสมาคมยูโดแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
ผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย ชุดกีฬามหาวิทยาลัยโลก

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายธรรมรัตน์ ธนพงศ์นรา
วันเดือนปีเกิด	17 กรกฎาคม 2513
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	46/17 – 18 หมู่ที่ 1 หมู่บ้านพรธิสาร ซ. 4 ต. คลองหก อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คาวาอิสปา (Kawaee Spa)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2534	ชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร
พ.ศ. 2538	การศึกษาระดับบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสยาม
พ.ศ. 2551	สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ